

ورقة
٤٤

كتاب تراجم الأعلام ١٣٣٠

أحمد

٤٦٦٥

بإضافة

٦٦

١

تعمیر جامع

علم درستی
تراجم الاغاجیه
من کتب مولانا خیر الدین

قد وقف هذه السیاسة سلطاناً علی
مالک المهر والشمس خادم الحرمین
سلطان العار محمد ووجوه صحیحہ عماد
احمد سراج راجہ المصنفین
الحرمین المشرقیین

1
الذی وصی فی حیا مودتی قیام کثیر لیس فی حق کاعب
فقلت لہ اھلاً وسلاً وبرحبا خیر کتاب جار من خیر کاتب

وله امر السعی لادوی
الذی عمیر لیس فی حق کاعب

قال امیر المؤمنین علی بن ابی طالب کرم اللہ وجہہ
الثلاثین اربعة طباقات رجل یدری ویدری انه یدری
فان ذال علم عالم فاتبعوه ورجل یدری ولا یدری انه یدری
وذاک قائم فاتبعوه ورجل لا یدری ویدری انہ لا یدری
وذاک متعلم فاتبعوه ورجل لا یدری ولا یدری انہ لا یدری
من ذال جاہل فاجتنبوه اولی انک تکلم باند اندانک باند

۶۶۵
للسی

م اھل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَبِيعَ وَتَمَّ بِالْحَمْدِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ بِأَجْرِ الْأَعْلَاقِ وَفَاتِحِ الْأَعْلَاقِ وَالصَّلَاةِ
وَالسَّلَامِ عَلَى صَاحِبِ الْوَعْدِ وَالْمِنَانِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحَابِهِ
الرُّؤُوسِ وَالْأَعْنَاقِ مَا نَلَيْتِ السُّورَ وَالْأَيُّ فِي الْأَطْرَافِ
الْأَقَاوِمْ وَتَبَعْدُ فَهَذَا مُحْتَصَرٌ فِي التَّفْسِيرِ النَّاجِمِ سَمِي تَرَا حَمْدِ
الْأَعَاجِمِ وَالسَّرُطِ فَيَدُ أَنْ كُلَّ كَلِمَةٍ فَتَرَاهَا مَرَّةً لَا تَفُوتُ
أَلِهَا كَرَّةً لَتَقِلَّ عَابِدُهُ فَكَلِمَةٌ فَأَنْدُهُ وَاللَّهُ الْمُؤْتِمِرَاتِ
بِالسَّادِ أَنْدُهُ رُوفٌ بِالْعِبَادِ وَبِهِ الْكَوْلُ الْقُوَّةُ **بِسْمِ** الْإِسْمِ نَامِ
وَالْأَصْلُ سَمُو فَسَقَطَ الْوَاوُ وَبَقِيَ سَمِ الْأَسْمَاءِ جَمْعٌ وَالْإِسْمَاءُ
جَمْعُ الْجَمْعِ اللَّهُ وَالْآلَةُ خَدَايَ سُرَايَ بِرَسَلِ سَمِ اللَّهِ نَامِ
خَدَايَ الرَّحْمَنِ بِزِدْكَ حَسَابِيهِ الرَّحْمِ سَيَارِ حَسَابِيهِ وَالسَّاءُ
لِلْمَبَالِغَةِ كَقَوْلِكَ بِحُضْبَانِ الْمُنْمَايَ غَضْبَانَ الرَّحْمَةِ وَالْمَرْحَمَةِ
حَسُودُنِ سُورَةٍ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ الْحَمْدُ سُبُودُنِ الْحَمْدِ

لَهُ سِرٌّ وَدَالِكُ مَرْتَبَاتِ الرَّحْمَةِ وَنَدُو بِرُورِ دَكَارِ الْعَالَمِ كَوْنُهُ
أَزْ مَخْلُوقَاتِ الْعَالَمُونَ جَمْعُ الْمَلِكِ وَالْمَالِكِ وَالْمَلِكِ بِلَدْسَاهُ
الْمَلِكِ بِلَدْسَاهُ سَدَنِ الْمَلِكَةِ بِلَدْسَاهُ الْيَوْمُ رُوزِ الْيَوْمِ جَمْعُ
وَالْأَصْلُ أَيَّوَامُ الدِّينِ خِرَادَانِ وَحَكْمُ كَرْدَنِ وَفَرْمَانِ نَرْدَانِ
كَسْرٌ وَمَقْبُورٌ كَرْدَنِ يَوْمِ الدِّينِ رُوزِ حِسَابِ وَجَرَا بَالِ سَرَا
تَعَبُّدٌ بِرَسِيمِ الْعِبَادَةِ بِرَسْتَدِنِ نَسْتَعِينُ يَا رِي مَخْوَاهِمِ الْإِسْمِ
يَا رِي خَوَاسِرِ أَهْدِنَا رَاهِ نَمَايَ مَارَا الْهَدَايَةَ رَاهِ نَمُودَنِ رِ
هَمِهْ كَارِهَا وَالْهَدَى رَاهِ نَمُودَنِ رِ دَرِ الصِّرَاطِ رَاهِ وَالْأَلِكِ
فِيهِ السِّرُّ الْمُسْتَقِيمِ رَاسَتِ الْإِسْتِقَامَةَ رَاهِ اسْتَادِنِ الْبَرِّ
أَنْكَ الدِّينِ أَنْبَاكَ أَنْمَتِ نِيكَ كَرْدِي الْإِنْعَامِ نِيكَ كَرْدَنِ وَنِعْمَتِ
دَادِنِ عَلَى بَرِّ عَلَيْهِمْ بِرَاسِيَانِ عَمِيرِ جُزُونِهِ الْغَضْبِ خَشْمِ كَرْدِنِ
الْمَغْضُوبِ خَشْمِ كَرْفِهِ لِأَنَّهُ الضَّلَالُ وَالضَّلَالَةُ كَرَاهِ وَبِي رَاهِ
سَدَنِ آمِينَ وَأَمْرٍ حَمِينِ يَأْذُوهِي كَلِمَةُ سُرِّيَانِيهِ سُورَةِ النَّاسِ

قل بگو تو مرد القول گفتن عوذ پناه می کرم العوذ پناه
الانسان مردم الناس و الاناس جمع و الاناس جمع الالهی
من وعن از من و عن اتصال و عن للانفصال السربندی التوسل
دیو و سوسمه کند یوسوسه و سوسه کند التوسوسه
اندیشه بند در دل افکندن الخناس و اسر خورده الخنوس و اسر
خوردن در الصد سینه الصد و جمع الجنة و الجرش
بربان الجنة دیوانگی **سورة الفلق** الفلوس کار و سنا
صنح من الفلوس هو السنون ما الخ ما حلیت مانه خلق
بیا فرید الخلق افریزد و تقدیر کرد در و دروغ گفتن
الغاسق تاریکی سب الغسوق تاریکی سدن شب اذواذا
خون و قب در آمد الوقوب در آمدن تاریکی النفاث
زناز در دمنه النفث در دمنیدن افسونگر العقدة که
العقد جمع العقدة که سبت الحاسد بدخواه الحسد

بذخواستن **سورة الاخلاص** هو او احد یکی و الاصل و احد
الصمد پناه نیار فندان وهو السيد المصمود ای المقصود
کالقبض معنی المقبوض و السيد معنی الممسود لم یلد کس یا
نژاد و لم یولد و از کس نژاد الولادة زادن المکور و الکتونه
بودن و لم یکن نبود و نیاسد الکفوه همتا احد کس
سورة الهم الهم هلال سدر و زیار کار سدر نبت
هلال سدر و زیار کار سدر ید اخی هبه و دست ابو هب
الید دست و الاصل یدی الایدی جمع ما اعنی نیار نکر
عنه از و المال خواسته و الاصل مول الاموال جمع الکسب
کردن و انداختن سبصلی سر انجام در سود در آتش
الصلی در آتش سدن النار آس و الاصل نور النيران
جمع ذات خداوند اللهم بانه آس المولود و الامراه
الجماله ز زیار کس الحطب هیزم الحید و العنق کردن هها
و هی

آنرا از جبل رسد المسد ایضا منه **سورة النصر** جاء
آمد المحی آمذن النصر یاری کردن الفتح کثا ذن الرویه
دین را بت دیدی تو مرد بدخلوز ح رمی آید الدخول
در آمدن الدین کیش الفوج گروه الافواج جمع فسبح
تسبح کن التسبیح خدای یاساکی یاد کردن استغفره آمرزش
خواه از الاستغفار آمرزش خواست یعنی طلب المغفرة
از آن بدرستی آنکه بدستی او کار بود التواب توبه
دهنده و توبه کار و توبه پذیر **سورة الکافرون** یا ایها
الکافرون ای ناکر و نذکاران الکفر کافر سدر لا اعبد ستم
من ما تعبدون آنچه پرستید شما انتم سما انما من حرم العابد
پرستند العابدون جمع لکم دینکم سما اولی دینی
و مرادین من **سورة الکوثر** انما اعطینا کذا ایم ترا
الاعطاء و الانتطاء دادن و قد قرأ النبی صلی الله علیه و سلم

انا انظیناک الکوثر نیکی سیار و جو نیست و رهست و الواو
ذیدت للاحق و کونید جبار یا مصطفی علیه السلام کاف
ابوبکر و او ابوحنیف بناعثمان را احمد فصل سمنان کن
المصلی نماز کننده و درود دهند المصاوی جمع و انحر دست
بر سینه به الفجر شتر کسر و دست بر سینه نهادن شائک
دشمن تو الشنار و الشنار دشمن اسیر الابر دم بریده البئر
بریدن **سورة الماعون** الکذیب بدروع زرع اسیر بلبیب
بدروع زرع دارد ذلک آن مرد اللع دور کرد و بعنف
راندن بدع دور کند و بعنف اند الیتیم می پذیر الحضر بر کار
انکحس الحضر بر کار انکیرد الطعام خورش المشکن دروس
المسکنه دروسی و یل وای وبقال واد و حضم الصلوه نماز
الصلوات جمع السهون غافل سدن الساهی غافل بر آهون بروی
و ری کار کند المرآة و الریاء بروی و ری کار کردن ممنوع

بازدارند المنع بازدارس الماعون نكوة من المعروف وهو
المال القليل قال أبو عبيدة الماعون في الجاهلية العطاء
والمنفعة وفي الإسلام الزكوة والطاعة وقال ابن عباس
رضي الله عنهما الماعون العارية **سورة قيس** اليلاف
الف داذ في الف كوفر قيس قبيله است من القريش وهو
الكسب والجمع الرحلة بار برنفاذن الشتاء زمستان
الصيف تابستان ليعبدوا كوير سئد هدا بن البيت خانه
البيوت جمع اطعمهم خور سرداد اسيان الاطعام خورس
دادن الجوع كرسنه سدن آمنهم امن كرد اسيان الخوف
ترسيد **سورة الفيل** الم تر اذ يدي كفف تكونه فعل
يكرد الفعل والمجمل كردن الصاحب بارو خداوند الاصحاب
جمع الفيل سيل الافعال والفيول جمع الم يجعل انكرد الكيد
بذري سكاليدن التفضيل كراه خواندن و باطل كردن الارسال

فرستادن ارسل فرستاد الطير مرغان الطائر كني الطير
يريدن الابابيل كلها مرغان واحدها ابول من تابل اي
اخمع ومنه الابل تر مهمم هي اندازند بر اسيان الرمي انداخر
ودسنام داذن الحجر سنك اسم جنس است الحارة جمع على
غمر قيس السجل سنك كل فارسي معرب وقيل من سجيل
اي من السماء الدنيا العصفير كسب هو النخالة ايضا
الاكل خوردن **سورة المهزلة** كل هروهمه الهزلة نكوي
دندوي الهزلة نكوي پرسشت الجمع كرد كردن عدده
بسمرد انرا التعديل بارها سردن محست بنبارد الحسب
سنداسر اخلاعه جاوند كرد اورا كانه جبانست وكوسند
لحقا النبيذ ايد اخن ومنه النبيذ لانه يقبذ في المقصرة
ليبتذن هراينه اداخته شود الحطم سكر ومنه الحطام
للمنكسر اليابس من النبات الحطمة دوزخ الموقدة آس
افروخته

انتهای نماز و ادب و یک جبهه داناکردن تا ایدر آید و انا کرد
و آگاه کرد ایندین الاطلاع دیده و رسدن تطالع دیده و
شود انوار دل الاقنیه جمع الموصد در بسته الایضا
در بستن من الوصید و می کنع الجبل العباد و العود سول
العهد و العمد جمع الممددة کسیده التمدید کسیدن **سوره**
العصر و العصر حق نماز دیگر و الواو للقسیم و العصر الدهر
الضاحی و الحشر ان زیار کار سدن الامم کرامت و اکر و بند
الایمان برین و ایمن کردن عملوا کردند العمل کار کردن
و کار الاعمال جمع الصالحة کردار نیک الصالحات جمع توأصوا
اند ز کردند التواصی بیکدیگر اند ز کردن الخویاستی
الصبر سکیاسی کردن **سوره التکاثر** الالهام مغول کردن
اللهی کم مغول کردن سمار التکاثر فخر کردن بسیار حتی تا
دکم زیارت کردید سما الزیارة پریشتر نفس المقبره کوسل

المقابر جمع سوفی و نوز تعلمون بدانید سما العلم دانستن
تم پس لولا کرا بقبر کمان لثرون هراینه ببینید سما الحکم
انسر نیک العبر بدین حکم السوال و المسئلة پرسیدن التسالن
هر انید تر سیدک شوید سما بومیدان روز و الاصل فیه یوم
اذ کان کذا و اسقطت الجملة و نحو ض منها التتویر النعیم
آسانس **سوره الفارعة** الفارعة میامت القرع کوفتن
ومنه المقرحة الفراس بر و اند المبتوث بر اکره کرده البت
بر اکره کردن الجبل کوه الجبال جمع القمن بشم و فکر المنقوس
از هم و اکره النفس از هم و اکره رسم و بنید و جبر کردن
کوسفند بستن سنان اما التفصیل و اما التفصیل و هر دو
منقوس شرط اند من هر که نقلت بران سدل الثقل کوان سدل
الوزن بر سخن الموزون بر سخنده الموازن جمع علیسة راضیه
ای مرضیه زندگانی نسنید خفت سبل سدل الحفنة

سبک شدن اقم ماذرو الاصل اتمه الامهات جمع الهاويه
دو زح دان هوي فيها الهوي فرو افنادن ماهمه جليست
آن الحی کوم شدن الحياميه کرم سده **سوره العاديات**
العدو و ویدن العاديات اسباز و نده الصبح آواز نفس
اسبدر حال و ویدن الایراء آس سرون آوردن القدر
آشردن الاغارة تاراج کردن الصبح روشنی و و سنده
دم آفرن بر افکند الاغارة بر ایگن کرد و شیار کرد
زمین و مینع آوردن باذ النقع کرد و سطن در میان سدل
الوسوط در میان سدن الکنود ناسپاس الخیر و سنی
الخیر نکی و هو المال ایضا السید کواه و حاضر سید کوه
داد و حاضر سدل السید سحت یغیر زیر و زبر کرده سدل
البعرة بهم بر کردن مناع القبر کورا القبر و جمع التحصیل
حاصل کردن الخیر آگاه **سوره الزلزال** الزلزال

جنبانیدن و زلزلت جنبانیده سدل الاض من اخرجت سرون
آورد الاخراج سرون آوردن الثقل بار وینده الاثقال جمع
تحدث خبر دهد التحدث خبر دادن او حی فرمود الایحاء
و حی کردن و فرستادن و فرمودن الهام دادن یصدر باز
کردن الصدور باز کسر استتانا پرا کرد کان الاشارة فرا
موردن متعال ذریه همسنگ مؤرجه خرد **سوره البینه**
الاهل کسان الکتاب نبشده الکتب جمع الاشرک انباز کستن
و انباز کردن المسرک انک بت انباز خدا کوید منفک کن
منتهین باز استاذ کان الانف کاک و الاستاذ و ارم سبد
الانبار امذن البینه حمت سدا البینات جمع الرسول سغابر
فرستاده الرسل الرساله سجا مبری التلاوة خواندن الصحف
کراسها التطهیر کال کردن القیم و القیمه راست المقرف
پرا کنده سدن الایباء دادن او توا حاده سدن بوتون

بدهند امرؤا فرموده شدند الا خلاص بره کردن
الحنيف برکسه از کيسهای بد الجنفا جمع الإقامة بيا
د اسر الزکوة حق خدای تعالی و پاکي و افزون
جتم دوزخ معرفه لا تصرف الخلود جا و بیدانه شد
الابد لهيسه او لک ان گروه حیرا برتبه بهترين
آريدگان البرء آريدن البری خال الجزاء پاداش
دادن چند نيز الجنة هفت الجنات جمع العدن
پوسته بجای بود و منه المعدن الجری رفتن تحت
زیر النهر جوی الا كفار جمع رضى خسود شد از رضى
خسود شدن خشي ترسيد الحسية ترسيدن **سوره**
القدر انزلناه فرو فرستادیم او را انزال فرو فرستاد
ليلة القدر شب قدر القدر اندازه الف شهر هزار
ماه التفرل فرو آمدن تفرل فرو آید و اصله تفرل

الملك فرستد و اصله مالک الملائكة جمع من الالوك
وهو الرسالة الروح جان و جبرئيل و نام فرشته ایت
که او یک صفا يستد الاذن فرمان السلام خود المطلع
بر آمدن العجر سپید دم **سورة العلق** اقران خوان
القرآه خواندن العلق خون استه العلق جمع الاكرم
گرامی تر علم در آموزانید التحليم در آموزانیدن
القلم خامه تر اسید و تیر قمار و تیر فرعد لیطغی هیرانید
الجدد در کرد الطغیان و الطغوی و الطاغية از حد
در کدش الاستغناء نیازییدن الی تا الرجوع و الرجوع
باز کسین انتهى باز زدن العبد بند العبد و العباد
جمع ام و اویا نوبی روی بگرداسد التوی روی
بگرداسد و دوستی داسن با کسی و قیام کردن بکار کسی
التقوی برهنر کاوی و اصله و قوی از و اسر اسر

الإنتهاء باز استادن و بغایت رسیدن و الاصل فنه ان
تبلغ السيل الى البحر و العذير فتمتيع عن الحرمان لتسفا
لصراينه بامرهم السقع الناصية موى بياني كاذبة
ذرع زن خاطئه خطا كنده و كناه كار ليدع تا
تحواند الدعاء و خواندن النادى و الندى انجمن الربا
دورج بانان انرا چند ياز و زبنده من الزور و موى
المدفع الا طاعة فرمان بردارى كودن السجود سر
زمين نازد اسجد سر بر زمين نه الاقتراب نرديك اسجد
اقتراب نرديك سو سورة البقره البقره البقره البقره
كوهست بشام البقره البقره البقره البقره البقره
بدرخت سيدين و سيناء مبارك البلد الامير سر
استوار يعنى مكة قد و لقد بدرسى الاحسن
نكوت القوم راست كردن الرذ باز كردانيدن

رذذناه باز كردانيدم اورا الاسفل فروتر السافلن فرود
البحر مژد و موى المصدر ايضا المن مريدن المنور بعد پس
انانك دفع على العايد اليس انيت احكم الحاكمين
حکم کنندگان الحاکم و الحاکم **دوازدهم سورة الانشراح** الشرح بديد
كردن و كساده كردن دل الوضع نهادن و وضعنا بنهازم ما الوزر
كناه انقض كزان بار كردن حتى سمع له نقيض لى صوت الظهر نشت
الرفع مرد اشتر و فعنا من اسيم الذكراذ كردن و الذكر الشرف
مع با الصرد سواري اليسر اسانى الفراع پر و اخر النصيب
رخيد شدن الرغيد حواسن و روى كردانيدن **سورة الضحى**
و الضحى نحو جاشنگاه **البحر** آرام گرفتن سجا آرام گرفت ما و رتلك
بدرود نكردن ترا التوديع بدود كردن القلي شمره اسن الآخرة
ان حمان الاوى ان حمان الوحدان بافتن الايو بجای دادن
الضال كم سده العائل دروش العيلة دروشى القهر فرو شكستن

البحر
البحر
البحر
البحر

السائل جواهره النهر بانك برزدن لانه بانك بر مرس **سورة**
الليل الغشيان آمدن و نوسیدن بختی موشد النهار و شئی
روز النجلی روشن شدن بجلی روشن شد الذکر فرینه الانبعاثه
السعی کوشیدن و سنا بر رفتن شئی تراکده و لا بدخلها التوب
الانباء برهیز کردن اتقی برهیز کرد و اصله او تقی صدق است
کوی داشت یصدق تصدیقا الحسنی نکلوتر یعنی هشت التیسیر
آسان کردن سندیتره زود بود که آسان کنیم اول التیسیر
آسانی العسری شوری یعنی در رخ بجلی کرد التردکی
هلاک شدن و از بالا سیفادن الانذار بیم کردن تلخی زبانند
و اصله تلغی التلغی زبانند زدن آس السعی نذحت شر
الاتقی برهیز کار بر البجید و در کردن بجنب دور کرده سوره
التزکی زکوة داد و باکی کردن الابتغاء جستن الوجهه روک
ورضا الاعلی بر مرس **سورة الشمس** الشمس اقیاب القمر ماه

السلو ارسر و فر قلاها ارسر رفت آنرا التجلیه روشن کردن جلا
روشن کرد آنرا السبأ آسمان السموات جمع البناء بنیاد کردن
طحا باسرد الدج و الطحو کسردن النفس والجسم والجسد و
البدن من التسویه راست کردن سواها راست کرد آنرا
الإلهام در دل افکندن التهم در دل افکندن الفجور سباه کاری
کردن و دروغ گفتن الإفلاج رستن التزکیه نال کردن و مدح
کردن نکاها پاک کرد آنرا الحیبه نوسیدن خاب نوسیدن
التدسیه لم نام کردن و منهاز کردن سنی کم نام کرد و منهاز کرد
و اصله دسر محمود قبيله است من التمد وهو الماء العلیل
الإنبعاث برخاستن ناقة الله شتر خدای نصبت علی الخیر الناقه
شتر ماهه السقیای اشجور وهو المصدر انضا کا الراجح و التیسیر
الحقیر بی کردن و کسر الدمدمه بزشت تر و در کسر و هلاک
کردن و شکر کسرت چشم و منه وجهه دمیم الذنب کتابه الذنوب جمع

العقبى والعقب والعاقيه بايان كار **سورة البقرة** الاقسام سبو
هوردن الخلول فرود آمدن الحلو والحلال شاسته الكبد سحر
ورنج لری بقدر هر کز نواند القدره توانستن الالهلال نسبت کز
اللبد بسیار بر هم نهاده علی التشبيه باللبد العین چشم اللبید
زبان السفه لب والاصل سفه التجمل امر بالانحط
در کاری شدن و خوشتر از اکلیدن العقبة کربوه فک قبه
آذا کردن نند الفل کثادن الرقبه کردن المسخه کز سبک
ذو حد و نند واصله ذوی اود و المقرنه حوشی المترنه
الممنه سوی است المسامه سوی حبال الایه الایات جمع تا
سورة الفجر العشره السفع جفت الوتر طاق البتر
بش بهل هست الحیر خرد سحر لانه لجر صلحه الایه
کاز العقل یعقله عن الفضول والنهیه تمامه عاد قیله انیت ارم
کوره مشواست و تقال ارم ابو عاد مثلها ما ندر حابوا

الجوب بریدن الصخر شک سخت الوادی رود بار الوند مع الایه
جمع الاثمار بسیار کردن الفساده تباه شدن الصبب بصر تحت
السوطه تاز بانه العذاب نوح المرصاد را می که بران نگاه بانک
باشند الایله ارفوزن الاکرام کرامی کردن السقیم بنابر و در
القدر تنک کردن روزی الالهانه حوار کردن المخاصه مکررا
بحیرت اسر و بر المکرم بل نه که الترائ میراث والاصل وراث
اللهم باهم آوردن الحیم بسیار و منه بتر حومم الدک کفین
و در هم شکستن الصفر سته و هو المصلد ايضا حی اوردده سل
التذکر یا ذ آوردن انی از کجا بالیت ای کاشکی التقدیم پیش
و ستادن الحیوه زندگانی التعزيب عذاب کردن الاینا و استوار
ستن الوفاق نند اسوار الاطمینان آرام کردن المظننه ارامید
سورة الغاشیه انال امدنوا الغاشیه قیامت الحشوع فروغی
کردن السیفی ابدان آینه و ان لغایت کرمی سیده الصرع بخار
خنگ

الاسمان فربه کردن ناعجته نازه از اثر نعت عالیه بلند
السمع سندن لاغیه سخی مهوده اللغونا فرجام کفن العین
حشیه آو السری تحت البیرو جمع الکوب کوزی کوشه و
دسته الاکواب جمع التمرقة بالسن برنشتنی التمار و جمع
مصنوفه برسته نغازه الزبیدی شاذ روان التزاج جمع
ولیت الیاء للنسبه النظر نکرست الابل شرا سم جسته
والابل السحاب **النصب** بیای کردن التذکیر بندد لک
ویا ذذلذن السیطر مرکاشه سندن المستطیر کاشه
و نگاه بان الایاب ناز کس الحساب ثمار **سورة الاعلی المقدر**
انداز کردن المرعی جراگاه الغناء خاساک بر سر آب من
الغنیان الچوی سباه بام الاقرآء قرآن بر کسی مرفس و اول
خوان کرد اندن النسیان فراموش کردن لانتسی فراموشی
المشیة خواستن الجسر آواز نرداسن الحفاء نهان سندن

بهمی
محم

التفع سو کردن التجت کسوسدن الاکبر نزر کبر الکتبر
ذن بندکت الکتبر جمع الموت مردن موت کبر کبری نرید الاینا
بر کربدن من الاثر وهو خلاصه السمن الدنیا نرید یکن الای
پایند نر الاوکی نخستین ابراهیم وموسی بالعبرانید والاصل
ابراهام وموسی المعنی ابراهام ومعنی هو الماء وشا الشجر
سورة الطارق الطروق آمدن سب النجم الناقب ستاره روشن
التقرب و بهن سندن ان کل نفس نسبت صبح تنی لما علم احاط
ماکر بروی نگاه بانست الخفج نگاه داسن مم از جده اصله
من ما الماء آب والاصل موة ماء دافو آبی حصد ای ذود فر
نر میزان الصلک سست عاز التریبه استخوان سینیه الترای جمع
الرجع باز کرد اندن ایضا بان البلوآر نمودن سلی
مختلر فی قهر السب و السمره فان السرا بر جمع التوی نرید
القوة نر و مند سندن المصدع سکا من و ایضا کیه الفصل

جدا کردن **الجزل** بباری سخن کهن **الغماک** و التمهیل **مئلک** داد
رؤید اندکی مروید اصله ارواد **حزفت** منه الزوائد
رؤد **فصغر** منه رؤید **سورة البروج** البروج **ترجمای** دوازده
کانه الموعود و **عده** کرده المشهور کواهی **داذه** القیل کسیر
المجد **زیر** کدن **الاحدود** شکاف **در** زمین **الوقود** هیمه
و **انضا** **افروخته** شدن **آس** **العقود** نشستگان جمع **قاعیر** کسای
و **شهود** **فعل** نشست **نعموار** شرح **اشتل** **النفه** ناپسندید
فتوار رفتنه **افکلند** و **سوخند** **الفتن** آنموز و **سخت**
العزیز **ی** **همنا** **التوبة** و **المتاب** **زکاه** **باز** **کسیر** **الجزی** **سورة**
الفوز و **المقار** **رئس** **الکیر** **نزل** **البطن** **سخت** **کرفر** **الابداء**
آغاز کردن **الإعادة** **باز** **کردن** **العفور** و **الغافر** و **الغفار**
آمر **زکار** و **اصل** **الغفر** **التغطية** و **منه** **الغفار** و **المغفر** **الودود**
دوست **دار** **العرش** **سخت** و **خاند** **جوب** **بوس** **المجید** **نزد** **سوار**

الإرادة **خواستن** **المجند** **لشکر** **الجنود** **جمع** و **رأوس** و **بیش** **من**
الاضداد **الاجاطة** **کردن** **در** **کرم** و **بدان** **شیر** و **هلاک** **الکرز** **اللوح**
مخند **الالواح** **جمع** **سورة الانشقاق** **انشت** **سکافه** **مدا** **الانشقاق**
سکافه **سدن** **الاذن** **کوش** **دانش** و **بدان** **سخت** **سزاوار** **سد**
حقیق **سزاوار** **الفت** **بفکند** **الإلقاء** **افکلند** **مخلت** **سختی** **سد**
الکدح **کار** **کردن** **سرخ** **الملاقاة** و **اللقاء** **نکد** **بکر** **رادید** **الانقلا**
باز **کسیر** **الشرو** **رئس** **کردن** **المجاسبة** و **الحساب** **شاه** **کردن**
النبور **هلاک** **سدن** **البیر** **باز** **دانش** و **هلاک** **کردن** **السحیر** **آس**
افروخته **الظن** **سد** **سخت** و **هو** **ایقن** **انضا** **الجز** **باز** **کسیر** **باحت**
آری **البصیر** **بنا** **السفوق** **بافی** **روشنی** **آفتاب** **سپار** **نمار** **شام** و **سخت**
براند و **کرد** **کرد** **استق** **تمام** **شد** و **پرسد** **الرجوب** **بر** **سخت**
لتر **کسیر** **هر** **ای** **بر** **نشیند** **سما** **طبق** **ع** **طریق** **ای** **حالا** **بعد** **حالی**
الإیحاء **در** **بار** **دان** **ناخن** و **نگاه** **داسن** **التبیس** **مژ** **دادن**

الانقلا

الایم درد ناک فَعِلٌ مَعْنَى مَفْعَلٍ **سورة الطائف** التطفيف
کم میورد و الطائف السوی الجمیر الاکیال هموزه فرستد
الاستیناء تمام شدن **الکیل** هموزن الاخصار بجاها نیند
الاریط ل نیندارد البعث بر الکعتر و فرستادن العظیم بر
قام برخواست یقوم قیاماً **سجتن** بر هفتم زمیر **الرقم** نیند
المرحوم نیند الاعتداء از حد در کدش **الایم** و **الایم**
بزه نیند **الایم** بزه الاساطیر افسانها الواحد استوره من
السطر الاول **بیس** الاخر باز **بیس** الی غیر غایده کردن کناه
بر دل القلب دل القلوب جمع **الحجب** باز حاسن به بدو مرد
بها بندان **ن** البر نیک مرد **الابرار** جمع **البار** نیکو کار البررة
جمع علیون بر هفتم آسمان **الاریکه** تحت آراسته **الدایک**
جمع **المعرفة** و **العرفان** شلختن **النضرة** تازه روی کردن و سد
الرحیق شراب خالص **الجمام** مهر **الجمم** مهر کردن **الاشک** مشک

۱۴

التنافس رغبت نمودن فلیتناقش **بیس** کوی رغبت نهای المنزاج
آینرش **التسليم** رضیعتن **بیس** شراب نیست در کشت من السنام
الشرب آشامیدن **الإجرام** کناه کردن **الضحک** خندیدن
المرو و **بیس** بکدش **التغامر** جسم بیکدیگر نمودن **الفاکد**
و **الفلم** خوش منس **بیس** اولاً **ان** گروه **بیس** است بر کسره **الشو**
یاد اشر **ان** **سورة الانفطار** انفطرت شکافند **الانفطار**
شکافند **سدن** **الکوکب** ستاره و **الواو** زیدت **للخا** و **الکواکب**
جمع **الانتشار** پراکنده شدن **البحر** دریا مستوی **من** **البحر** ای **المنش**
البحر و **البحار** و **البحور** جمع **التنجین** آرزو کردن **التلخیص**
باز **بیس** کدش **الغرور** فریبش **الغرور** فریبند **الکرم** نیکووار
الکرام جمع **التعديل** راست کردن **ای** کلام **الصورة** **جمهر**
الترکيب در هم نشاندن **الغیبه** دور شدن **سورة التکویر**
التکویر در سجیدن و **سفلدن** و **منه** کور **العامة** و **کان** **القصار**

الانكدار فرور بخته سدر و تیره شدن التيسر انذار العشاء
شترده ماهه آست العنا جمع التعطيل از كار فرو گذار
الوجش دد و دام الوجش جمع الجش كرد كردن السجر
كردن و تهي كردن و تافتن آست الشجر مبالغه الترويح جفت
كردن الورد زنده در كور كردن المورودة دختر زنده
كور كرده النشر از هم باز كردن التشير مبالغه الكشط و اورد
حيري اندوخت حيري السحر آتش افروختن التسمير مبالغه الادلا
نرد يك آوردن الزلفه و الزلفي نرد يك الانضار حاضر آوردن
الكوسر در جا بگاه خوش شدن آهو الكناس جا بگاه او شمي بد
يلفسد الخس و اللس ستارگان مجيره عسقر نرد يك آمد النفس
دم زدن الملكز با مكات و منزلت المطلع فرمان برده كم الحيا
المجنون و نواند الافق كراته آسمان و رمير المهن سدا الغيب ناسيل
الظنين منهم والاضنين بالصاد خيل السطار و يوم السطور و ابو

البعد ومنه السطن للرهن و الماء فيه للاجاق الرجم رانده
ونفريده اين كجا ندهبون شود شما الذهب سدر و منه الذهب
سورة عيسى العيسر روي ترش كردن الاغني ناسيل العله ملكرا و
التصدي بش آهون التذكرة و التذكري بندا اللهم مشغول سدن
السفرة نويسندكان السفر نوشتن السفر نامه الاستفاد جمع الاكفار
كافر كردن النطفه آب مروي السبيل راه السبل جمع امان مير ايند
اقبر و جای كوردن اذوي انشور زنده كردن و كذا القضا كزارد
لما نقض نكزارد هونور قضى عليه و قضاء بلكش اورا السونكاه
الانبات برويانيد النيات هرح برويد الجب انه الجهد بلكت
العنب الكور القصب سبست نرد من القصب هو القطع الخيل
و النخل خرماستان الجديقة نستان و اربست و منه حلقه
العين الاغلب سببر كردن الغلب جمع حداثو غلبا بوستانهاك
بيار درخت الفاهة ميوه الفوايد جمع الوب كياه نرد المناع

الشمس كما ان البلاغ التليغ والسراج التشرح الانعام جهاد
بيان نرم روجع نعم الصاحه قامت الصبح كوردن الغرار كبحر
الرجل والمرور الاح مراد واصله اخو الاب يدرواصله ابو
الابن يسرواصله يتو الصلحه زن السان كار الاستفاد رو
شدن الغيرة والعترة كرد الرهوع در سيدن در آمدن بر جبر
وتباه شدن **سورة التارعات** التزع كسدر الغرور كشد
كار كذوب الروايد يعني زوائد الاعراف الفشط كره بسكان
ومنه الاستوطه السبح تصرف كردن در معاش و سناه كردن
السبق بيئي كوفت لتدبير المطر في عوايب الامور الرجفان
لوزيدن التباغه بسرفتن الرد في ابد در آمدن الجحيم
دل مثل الوجيب البصر بنيابي الابصار جمع الجافرة اول كار
العظم استخوان العظام جمع الناخرة اواز كسندك من النخير النخرة
بوسيدن تلك ان زن اذن آكاه كره باز كسني الزجر باز زن

المراد
المراد

واحد و واجدة يكي الساهرة روى نعيم قامت ومنه السافور
لغلاف القمر النداء والنداء كسي لاخواندن المقدس بال كره
لحوى نام و اديست بشام المعصية والعصيان نافرمانى كردن
الراد بارشت بدادن الاخذ والاحاذ كوفت النكال عقوبت
لانه ينكل من رآه العبرة انكسناى لانها تعبر على كل سمع وبصر
السمك اسمانه طحانه ومنه السمال لجم الاغواطى باريك كوردن
الغطش في العنز كالجمش الاربى بجاي بل اسن الطم انباشن غلبه
كردن و الطامة الصبيحة لانها تلم الاذنان التبريز مير و آورد
الماوى جاي بار آمدن المقام جاي ايتادن الهوى كام نفس الهوى
جمع الساعه فنكام و قلمت ايان كى مبنى است بفتح اصله
اى اواز فتم در جهه اصله فما كان كويى اللبث در نك كوردن
العشيه شباهة العسيان جمع **سورة التسال** عم از جهه اصله
عنما التسال از يك ذكر پر سيدن النباخير النبي سيخامير كه

ارخدای تعالی جبردها اختلاف آمد و شد کردن فخلالت
بلد مکر کردن المهاد ستر المهد کستر انید و الضبا کاهوان
الزوج جفت یقع علی الذکر و الانثی و الواحد و الاثنین الازواج
جمع النوم خص السبات اسایش خواب الاصل منه مد الرجل
ومنه المبتوت للمیت لانه مد حاله الاحضار العیسر و العیسر
زیست فوق بر سبعا هفت السراج جراع وها جار خسا
و فحیدر حیدر المعصرات ابرهای نرد یک سیده بیاریدن
قولهم اعصرت الحاربه اذ اذنت من ان تخيض النجاج ریزند
التخیح ریزان سدن آب الالفان در حان هم در سده و اجها
لف الحقیب هساذ سال و الحقیب بالضم الدهر المیتات
وقت واصله موقات الفیح در مذل الصور صور اسراقل
الماب جای باز کس الذوق حیدر البرد ختلی و ما و النوم
انصا السرات نمایش آب الباب در واصله بوب الابواب
جمع

الحجیم آب کرم و خوش نرد یک الغساق ریم و خوز سیاه
که از اندام دوزخیان رود و منه غسق اللیل الموافق موافقت
کردن الرجاء او میداشد و هو الخوف ایضا الکذاب الکذب
الانحصاء شمردن الزیاده افزون سدن افزون کردن لادم و
الکعبه نذک سنانفس چند کعبی سده با سدا الکوا جمع الترتب
میزاد الاتراب جمع الکاسر قدح با سراب الدها و الدهر
یوحیا با بسندک حتی نقول المعطی حسبی الخطاب سحر کفنر روبا
دوی التکلم و التکلم سحر کفنر که در یستمع انر کد من الکلم
و ما و الجرم اچده و الکلام اسم للمصدر و لیس مصدر یخص الضوا
زاست و پسند بک القریب نرد یک التراب خاک **سوره المرسلات**
العرف کار نیکو و نیش اسب العصف سحر حستن با الفرق جدا
کردن العذر الاعذار و انذار الانذار الاعذار عند رست
آوردن الایجادیم کردن التوقع بیفادن الطمن نایدید کمر

الفرخ شکان و اندوه و ابردن **النسب** کردن بنا و بر باد دادن
التوقیت وقت بید کردن اقامت جمعت لوقت ای القیامة
والاصل وقت التاجیل زمانه اذن الاتباع از سر بردن و اری
کسی فراسدن ماء مهین آب است که نرود یعنی نطفه قران
مکین رجم ماز القران آگاه نغم نیک کفانا و اسم آرنده **الکفت**
و اهرم آوردن از و اسی کوههای استوار **الرسو** استوار شدت
الساخات کوههای بلند **الشموخ** بلند شدن اسقینا کم آب طام
بهار القرات آب حوس بهال ماء قران و مياہ قران الاظلال و لون
شدن ظل طلیل سانه پوشنده **السحیه** سلخ **السع** جمع السرد
سر شک آس **العصر** کوسک **الجمل** شمرن الجماله جمع علی غیر
قیاس الجمالات جمع الجمع **الاصفر** شتران زرد **الاصفر** زرد
المنظور و المنظور سحر کفت **الاعداد** عدد حواسن **الاشتهاء** آرزو
کردن هفتیا مریا کوارنده باد **الاجسان** نکلوی کردن و طاستر

۱۸
المنع بر خورداری گرفت **القلیل** اندک **الزکوع** پیش خم دادن
سوره الانساب الحیزه نکام **المسح** آمحص **المسح** و **المسح** آب
مردوزن هم آمحصه **السکر** و **السکور** سپاس اسن **الکفور** شکر
اعتدایا بساحتیم **الاتحاد** ساخر و **العتاد** الاسم **السبیل** رخص
السلاسل جمع الغل **تند** الاغلال جمع کافور و زنجیل من شرا بها
هشت و قل **الکافور** و **الزنجیل** و **التسیم** و **السبیل** چهار حمله
است در هشت **النذر** همان کردن **الاستطارة** بریدن و تراکنده
شدن **الاسیر** بندگی **الاسری** و **الاساری** جمع عبوسا قطره تحت
تربس **الوقایده** نگاه **داسن** التلقیه **جیری** شش کسی آوردن
الجری بر پرنیان یعنی جامه ابرشم و مرد آزاد **الاتکاء** تکیه کردن
از مهر بر سرهای سحت و قتل **العمر** الذلیل نام کردن **العطف**
میوه جیدن **العطف** بار در تحت **المطوف** جمع **الطواف** کردن
خبری کسب **الاناء** آب جامه **الانید** جمع **الفضه** پاره سیم من

الفض وهو الكسر والفرق الغارورة شبيهة لقرار الماء فيها
السمية نام کردن السمي هم نام التخليد جاويد کردن و اراست
بزبور الخلد كوشواره اللؤلؤ مر و اريد بزرگ النثر افساند
ومنه النار الثوب جابه لانهم يتوبون اليه كل يوم وليله الشيا
جمع السندس في ياي تك الاستبر وسنبر الاخضر سبز الخضر جمع
التخلية اراست بزبور السوار دستبرخن الاسود جمع والاسود
جمع الجمع الطور بال كنده القرآن سخن خدای تعالی و الاصل قريه
من القرى وهو الجمع ومنه القرية البكره بامدان الاصيل شباكه
العجله انجهان بذر ووز كدازند الاسر سبتن وهو الخلو ايضا
التبديل بدل کردن الحكيم درست كار و درست گفتار الظالم
ستركار الاعتدال ساخر الخده بيان و املادكي سورة القيامة
اللوم ملامت کردن ابناء سراكستان امامه فراسير او يعني
قامت البروق خيره سد حتم الحسوف كره من ماه و خشف به

الارض من فر و برد اول المفر كريف كاه الوزر ناه كاه المستقر
ادام جاي بصيره داناي كاه الماء للمبالغة وقال بصيره
مخفف المضاف و اقم المضاف اليه مقامه المعاذير عندها و جمع
معذار و بي السواد الخربك حبانيد العجل و العجله سافن
القرآن القرآه البيان سيدا کردن البسر و البسور روى شتر کردن
من البسراي الحصرم الفقير يست شكست و الفاقرة الكاسرة الفقار
الظهير البلوع رسيدن الترفوة جنبر کردن الترافي جمع الرقية
افسون کردن الفراق انكدر جدا سدل الالباف بهم در
يحيدن و منه اللعافه الساوم معروف و الاصل سووق مثل اسد
و اسد السووق و المساق و انذن المظي خراميدن و اصا النمط
اولي لك بلا نرديك امتدرا الترك ست بلا ستر سدي فولد
من البسدي في الثوب المتي اب مردى المني تقدير کردن سورة
المدقو التدر و الاد شرامه در حوسر محيدن من الدير

السكبر بزدي باذكوردن الرجز فاجز از شرک بمر الحجر ارکسی
بریدن و الرجز الاصنام و لا تمنن تستکنز و عظامه تمت بالبشر
با رسانی التقر صغیر زدن تقر در میده شد الناقور صور
الوجید تمفا الطمع طمع داسن العیند سینه کس الارهاق
در بیانیدک قیل اصله الاطواق و هذا کسر اللغه الصغود فزاز
و کونید صغود نام کوهیست در دوزخ فکر اندیشه کرد استکبر
بزرگی حبت السجج حازوی کردن الاثر و ایت کردن البشر
آدمی و زوی پوست الاصله و التصلیه در آتش آوردن
الصلاه و الصلوة اسر سقر دوزخ معرفه لا تصرف الا بقاء با
کذا کسر اللواحد رنگ بگرداندک اللوح رنگ بگرداندک منه
اللوح لله و آء لغیرنه یسعدیکسر نوزده و الاصل تسعد و عسره
قریب العده شمار الاتقان و الاستیفاء کما کسدن الازدیاد
افزون شدن الارقیاب کما افنادن الریب الاسم المرضی به

و هو الشک و الفجور اضا ماذا جلیست آن المثل استان الاضلا
کراه کردن الایور است بدان التقدیم بس سدن التخریب
استادن الیهین کرو کرده فعل بمعنی منقول الیهین کرو
کردن السکک جدا آوردن الخوض در فرج بگری البقیع الموت
الشفاعة هو اشر کردن الاعراض روی بگرداندن و هو اربوب لیک
عرضه ای جانبیه الحمار خربن الحمر جمع الاستیفاء رمیدن القسوة
سیر من القیسر و هو الغلیبه اهل التقوی سزای آنست که از و بپزینند
اهل المعفوه سزای آنست که بیا مژد سورة المزمل التمل
والا زمثل جامه در خود مجیدن النصف نیمه انقصر کم کردن
التقصان کم شدن الترتیل کشان خواندن و منه نقره دل ناشده
اللبیل ساعتمای شب النشم بالیدن و بدید آمدن منع الرطاب
بیای سپردن الوطاء و المواطاة الموافقه ای در خورد آمدن
اقوم قیلا نصیب علی التمیم اقوم راستن القیل گفتار و اصله

الواو التبتل حوشن از دنیا برنده کردن التبتل در دنیا
بریدن التبتل القطع ومنه الرضراء التبول المشرق جای برآمدن
آفتاب المسار و جمع المغرب جای فرو شدن آفتاب المغارب جمع
الوكيل كارنن و بكاه بان الجميل نكو او تو و لو في خلا و يدان
لدى و لذت نزدك لذتيا نزدك ما انكالا بندها الواحد نكل
القصير القصه طعام در كلو ما نذر الكئيب تل بك الميسل فرو
رحتد مفعول كالكيل و المبيع و الهيل ضد الكيل الوكيل كران
و نالوار نك الوبال المصدر الاستيب سبيد سر السبيت جمع السلك
سدك الربع چهار بك الخمس نك السدس شش نك السبع هفت
بك الثمسهشت بك التسع نك العشره بك الطائفه كروه
الاخره يك مرده الاخرى يك رذن الضربه رذن و فرسه و بديل
كردن المقاتله و القتال كارنن كردن الغراض و ام دادن الغرض
وام واصله القطع سورة الجن انفر كروهي كه بجاي برود

روند العجب شكفت اسس المرشد راه راست فاقن الحد العظمه
وهو الملك ايضا السفينه في حزن وهو الجاهل ايضا السفها و جمع
الشطط الظلم وهو الكذب الصاد الاصل فيه البعد اللين
و محامهت كردن الملمر كرون و الملمع الاسم الجار من ياسبان
الحتر جمع الشهاب شاره كه بسود و حوز اسس الشهب جمع الالب
الكون مبنی است مرفحه الدرأيه دانستن طرائق قدرها كروها
مخالف القدره كروهي نه هم دل من القدره هو القدره الاعجاز عاجز
كردن و اريش بسدر الهرب كرمس البخرن كاسير الاسلام مسلك
شذن و كرون بهادن و خلان كراسس القسوط بر و اذ كرون التجري
صواب جيس الغدق آب سيار صعدا سحره شوار كاد خواست
كردن لبد كرو و هما حوشن زير بكديكرا فكلذه جمع لبدن الضر
كزنند كرون و الضر الاسم و قتلها واحد كضعف و ضعفه العبارة
زنيهار دانن الالهجاد و الالهجاد حبيد و منه المحدث القبر

البلدغ والتبليغ رسايندر المضعيفتت العدد شمار الامد
غابت وهو البعد ايضا الاظهار اشكارا کردن و مطمح کردن
الارتضاء پسندیدن بين ردي فراسر خلف و اسر رصدا نگاه بانا
الابلدغ رسايندر **سورة نوح عليه السلام** القوم كرويه كيه
بكارها بر خيرند قبل بش الاجل وقت الاصبع انكس الاصابع جمع
الاذن كوسر الاذا ان جمع الاستغشاء حوزر الحجامه نوشايندين
الاضرار بركاه بيتادن من الصرة وهي الشدة ومن هذه ميم
اي لا يثبت فيها وقت الجمار والمجاهرة والاعلان اشكارا کردن
الاسرار نهان کردن المقدراد بسیار فرود نيزنده ومنه الدد والدر
الامداد مدد کردن الوقار اهتلكي وهو العظمة ايضا الطور بار
وكونه الاطوار جمع الطباق زبر بلكر النور در وشايي البساط
شاذروان البسط كستر ايندر الشوك دنلاه شدن الفج راه فرخ
الفيلاج جمع المكندي سكاليدن الكبار سحت يزدك و سواع

ويعوق ويعوق ونيسر نام بيان قوم نوح عليه السلام الحطية كناه
الاغواق غرقه کردن در يار اسراي دار و كس الكفار ناسپاس
التبشير هلاك کردن التبان الهلاك **سورة المعارج** الدفع باز
داشتر العروج بر بال اسدن حسرت الف سنده بنجاه هر ارسال البعيد
دور المهمل مسر كفاحه وهو در ردي الرتب ايضا الاندجري على
مهمل التبصير بنا کردن و **ع** خواسته آرزو کردن يود و دارة
الافتدال خوشتن باز حردن الفدية بدل الفصيلة والقبيلة
والعشيرة والركن و زمان الجميع جملة الاجزاء رهاندين نظمت
نام در كه ايسر ارد در كارت و نوح معرفه لا تصرف السوي
سر المهلوع والخروج ناسكيبا المشر بسودن الدوام هلميد بورد
المخروم في روزي الاسفاور سديد الامن والاعان والامنه امين
سكن العذوان انچدر كدر سن الاعانة زينهان فيلك سوي قوم
الاصطاع شافنر المهن دست است السمال دست حيت العنة

بالتخفيف كروى هم بسبب الاصل الغزوة الغزويكسي واخوانك
اللعب ياركي كردن الجذث كورا الجزرات جمع النصب هر چه
بپاي كند جون علم و جزآن الانقض سبب من الذلله خوار شدن
الذال نام شدن **سورة الحاقة** الحاقة قيامت ریح صرصر يلكي
سرد الحقي و العتوار جلد كدر كدر و بغايت پيري رسيدن التبخير
رومان بربار كردانيدن ثمانه هشت حسوما پيايي اخذ من حريم
الذاء لانه يتابع عليه الكلي بعد الكلي الحميم بريدن و طاع كردن
الصرع افكندن العجز بزن حث الاعجاز جمع الحوا و خالي سيد
واقفان المؤمنات ديهماي قوم لوط عليه السلام الاتفاك
الانقلاب الربوا فرون شدن و بار كرس ومنه الربوا الحمل ما كان
متصلا و الحمل ما كان منفصلا الحمل يار برباشن و يار برباشن
وكسي راسنور خوسن ساندن الجارية كسي الجوا ري جمع الوهي كاه
داسن الوهي سست شدن الوهي سست الرجا كرايه الارجاء

جمع العرض عرضه كردن هاتوم فرا كيرن سبب ان الانلا و سست
فرا سادن السلف كذا سكان الحلا و هي سدر و كدرن السلط
حسب الغل سست ياكردن سبب الذرع بكر نيمودن سببوز ذرا عفا
لفتقاد كن القليلر كالفصاله آج از اندام دوزخيار رود الابصار
دندن الشاعر شعر كوي و اصله التديون في العلم الكافر قال كوي
القول سخن كسي فرا بافر بعضي سخن الاقوال جمع القول الاقوال
جمع الجمع المميز سو كند الوين زك دل الحجز يار اسن الحسرة شيئا
سورة النون النون ما هو وقيل هي الدوات السطر والاسطار
نبتن الخلق خوي للاهتداء و راه يافس الادهان مذا هفت كردن الحلا
سو كند خواره الهما ز كوي المساء روندك التهم و التهمه سخن حث
كردن القتل درشت و ناباك من العتله و هي الناقه التي لا تفتح فوي
ابدانويه الزنيم انك حوسين من قومي سدر و از اسيان بنا سدر مشبهه
بزمني العنز الوسم طاع كردن الخنطوم يعني الصرم بريدن الاصباح

در بامداد شدن الاستیاء ان شاء الله کفتر و یکی از میان بر کرد
الطیفة الطائف خیال و هو العذار و الجنون ایضا الصبر کم شب
تاریک لا نصیرام ایضا و منه السادی بکدیگر را بانگ کردن العدو
با مباد کردن بحاری الحرف کست کردن الخائف و المتخافه با بکدیگر
آهسته کفتر الحرف دهنک کردن اوستم اعدلم لولا استیحون حوا
نکوینار سآ الله الاقبال روی نهادن عسی شاید بود الدت حوا
حوادن التخیر و الاحیار بر کردن الزعم با پندان الشریک انبار
الشركاء جمع الصدق راست کفتر الکشف و ابرون عن ساوان شجته
سخت الاستطاعة تو اسن السالم من رست الاستدراج اندک
نزدیک گردانیدن خدای تعالی بند را محسم و عقوبت خود یعنی
درجه بعد درجه حیث احبا الاملاء مهلت دادن المتین استوار
المعزم تا وان الافعال کما ان کردن الحوت ماهی المختار الکظم
خشم فرو خوردن الکظم و المکظم غمگین التدارک در یافتن العراء

دشت برهنه از درخت و کوه المزم نگویند الاحتیاء بر کردن
الذلاق بلغایند **سورة الملک** تارک پابنده است من التبرک
و هو السوت و منه البركة لبوت الماء فمها التناوت و التفرقة
فوز و ناهموار شدن القطور سکا فها القطار فیدن و سکا من کتین
دوبار خاستا ذلیلا الخمری دور کردن الخسوء دور شدن الخیر
ماند و رنجبه التزییر اناس الزینه آراس المصباح جواع المصباح
جمع الرجوم ستارگان که بر شیاطین اندازند جمع رجم و الرجیم المصد
ایضا بئسند المصیر حای باز کسرت الشبهتو بانگ خرا القور بر جوسید
التمیز از هم و اسدن الغنم جمعهم آوردن الخازن نگاه بان الذیر
المنذر العقل حردمند شدن و در یافتن الاعراف اقرار آوردن
تحتا دوری باذ اللطیف و در بین الذلول فرمان بردار الذلل
جمع المتکب کاره زینر المتکب جمع النشور زنده شدن الموتی کردن
الخاص باذ با سنک زینه التکبر غدا بگذرک القبط فر اکر من بنجد

و شایب رفتن و پادشاه امپراتور نگاه داشتن **سوره**
التغویر **سوره** الاکبار **سوره** یزیدی **سوره** افادن **سوره** است انشاء
آفریدن **سوره** آفریدن **سوره** کی **سوره** فلما **سوره** انگاه **سوره** المساء **سوره** عملگر **سوره**
الاتعا **سوره** دعوی کردن **سوره** التوکل **سوره** نکی **سوره** و اطان **سوره** الخور **سوره** بر من
فروشدن **سوره** اب المعین **سوره** اب **سوره** سوره **سوره** التجر **سوره** لم **سوره** اجرا **سوره** واصله **سوره** اب
التحریم **سوره** حرام کردن **سوره** الاجلال **سوره** جلال کردن **سوره** المرؤة **سوره** خشودی **سوره** القرض
باز بریدن **سوره** عطا دادن **سوره** التجلل **سوره** و التجلل **سوره** سو **سوره** کدر **سوره** است **سوره** کرد **سوره** قول
تخله **سوره** المنز **سوره** کفار **سوره** المولی **سوره** خداوند **سوره** و دوست **سوره** یار **سوره** و آنا **سوره** کشند
و آنا **سوره** کرده **سوره** و بر **سوره** عم **سوره** التنبیه **سوره** آگاه کردن **سوره** التعرف **سوره** شناسا **سوره** کرد **سوره** آید
و حوس **سوره** نوبی کردن **سوره** و التعرف **سوره** نوبی **سوره** حوس **سوره** کردن **سوره** الصفوی **سوره** میل کردن
التظاهر **سوره** با **سوره** بید **سوره** کریم **سوره** بیست **سوره** شدن **سوره** التظہیر **سوره** هم **سوره** سنت **سوره** خبر **سوره** بل **سوره** نا **سوره** براه **سوره**
کبر **سوره** بل **سوره** فاکبر **سوره** الحد **سوره** و ایل **سوره** الله **سوره** ای **سوره** عید **سوره** الله **سوره** التظلیع **سوره** نای **سوره** کشادن
زنا **سوره** القنوت **سوره** فرمان **سوره** برداری **سوره** کردن **سوره** السیاحه **سوره** در زمین رفتن

و روز **سوره** داشن **سوره** و الساج **سوره** الصائم **سوره** التذین **سوره** ن شوی **سوره** و یکن **سوره** البیرون **سوره**
الغلیظ **سوره** درشت **سوره** سبیر **سوره** الغلیظ **سوره** درشت **سوره** سبیر **سوره** سبیر **سوره** سبیر **سوره** تو **سوره** بده **سوره** نصو **سوره** خلویه
که هر **سوره** کن **سوره** نشاند **سوره** الکفر **سوره** فر **سوره** الوی **سوره** سید **سوره** نگاه **سوره** کسی **سوره** و کفارت **سوره** کردن **سوره** کید
و الکفان **سوره** الاسم **سوره** ای **سوره** کنه **سوره** بوش **سوره** السیده **سوره** نکی **سوره** الاخر **سوره** آخور **سوره** کردن
و رسوا **سوره** کردن **سوره** و هو **سوره** القهر **سوره** انضا **سوره** الایمان **سوره** تمام **سوره** تمام **سوره** کردن **سوره** المجاهد **سوره** و الجهاد
کارزار **سوره** کردن **سوره** المنافقه **سوره** و النفاق **سوره** و ذوی **سوره** کردن **سوره** الخوز **سوره** و الخیانه
و الاختیان **سوره** خیانت **سوره** کردن **سوره** التبییه **سوره** ره **سوره** فاسد **سوره** البیوت **سوره** البیوت **سوره** حشر
و التا **سوره** بدل **سوره** من **سوره** الواو **سوره** و كذلك **سوره** الاخت **سوره** الاخت **سوره** نگاه **سوره** داشن
المحصن **سوره** **سوره** الطلاق **سوره** النساء **سوره** و النساء **سوره** زنان **سوره** احد **سوره** نهر **سوره** ای **سوره** نهر
الذی **سوره** حصینه **سوره** من **سوره** عد **سوره** ن **سوره** یعنی **سوره** یا **سوره** کی **سوره** زنان **سوره** و عدت **سوره** الفاحشه **سوره** و الفحشاء
کار **سوره** زشت **سوره** کار **سوره** نا **سوره** و نحو **سوره** الحد **سوره** اندازه **سوره** الحد **سوره** و جمع **سوره** التعلی **سوره** از **سوره** حد
کد **سوره** ن **سوره** الخبرات **سوره** کار **سوره** نوا **سوره** آوردن **سوره** المعروف **سوره** کاری **سوره** که **سوره** همه **سوره** کس **سوره** شدند
الاشهاد **سوره** بکواه **سوره** کرف **سوره** العدل **سوره** راستی **سوره** الوی **سوره** ن **سوره** پند **سوره** دادن **سوره** ز **سوره** و نور
داد

برزق رزقا الاحتساب از جای چشم دامن خسته است
 او را اللالی آن زبان که الیاسر و نمیدارد الحیض و المحیض
 فی نماز شدن زن ثلاثه اسه سه ماه اولی الاحمال زبان است
 الاعظام فذل که ایندو ایسکار آیم دادن الشکور آیمید
 الوجدی تو انکر شدن المضار و الضرار یکدیگر زبان کردن
 التضمینو تک کردن الاتفاق هر زنده کردن الارضاع سیرداد
 الایمار یا یکدیگر مسورت کردن التماس یا یکدیگر سوار کردن
 السعة فراخ شدن و سعة فراخ شد و فراخ فارسید و السعة
 تو انکی و هو المال ایضا التکلیف یکدیگر در آوردن کای و کای
 خذ القرية دبه نکر اسمناک اللب خرد الالباب جمع البیض سدا
 کردن الطلعة تاریکی الظلمات جمع **سورة التغابن** التصویب
 نکاسر المصوور کارنده الغنی نیاز الزعم دعوی کردن و الزعم
 الشک و الزعم الكفاية و قوله انا به زعم ای کفیل و الزعم

الکذب ایضا الیسر آسان و اندک التغابن یا یکدیگر غیر آوردن الیسر
 رسیدن و صواب کس و خواست و یافتن العدو دشمن شیخ علی الراد
 و الجمع الاشد و جمع الخنزیر برهن کردن الصمغ و العفود کداسر
 جرم از کسی الشیخ بجای کردن الشیخ بحیل الاستد جمع المضاعفة
 افزون کردن الضعف و خندان الضعاف جمع المجلیم بر دیار
سورة المنافقون بخت سپر من الخنزیر و هو السیر و منه المجرم الخنزیر
 و الجنون و الجنان الصدیکر حاسدن الصدوق بکسر الطبع مقلود
 الفقه حاسن الاعجاب سکوت استن الحسب جود الحسب جمع التسنید
 فراد یوار کداسر صلاح بانک کرد یصبح صیاحا و الصمحة الایم
 الافک یکدیگر ایندن و منه الافک للکذب تعالوا یا اید سماهم
 مردان تحالین سایید سماهم زبان الی سر مجاندن و البلوند
 مبالغة الرأس سر الرؤس جمع سواء یکسانست الفسوق از فرس
 خدای تعالی بیرون شدن الا تقضض بر اکره شدن الخزانة کنجینه

الغزاة جمع المدينة شهرستان المدارس جمع الحز عليه كرون العز
عز شدن و نایاف شدن لولا و لوماجر انه التصد و الاصد
صدق و ادن **سورة الجمعة** القدوس نال الامی فانوسه الحكمة
سحر درست النجوق و در سیدن الاچاق و در سائیل المود
جمود و توبه کردن حملوا التوریه داده شدند تورتیا
التوریه کتاب موسی علیه السلام و الاصل و وریه موری الزند
لم یملوها کار نکردند بدان موی و ست الاولیا جمع التقی
آرزو کردن الجمعة آدینه البیع خریدن و فروختن الانتشار
براکه شدن الكثير سیار التجارة بازگانی کردن اللهبیاری
کردن **سورة الصف** المقته و سمر اسیر رقت النساء استوار
کرد بنار ابرهه رصا حتى طر انه من الرصاص الایذاء و رخبه
دانشن الاذی یخ الزیغ بحسبذل الازاعة بحسانید یابنی
اسرائیل ای سیران یعقوب الاقر او دروع و ابانتر و القریه الاسم

الاطفاء فروکش آس و جراع الفم دس و اصله قوه الاقواء جمع
الکراهیه دسوار دانش الاظهار غالب کرد ایدن الظهور غالب
شدن و برجای بلند شدن و آشکار شدن الدلاله راه نمودن
الدلیل راه نمای مساکر طیبه جایگاههای پاکیزه الخوار توبه یار
کاز عسی صلوات الله علیه التأمید نیرو و اذن الایدین و **سورة**
المودة المودة دوستی اشتر الاغفاء نهان کردن سوا و میان
التقی فافر و کفر برودی الرحم خوشی و زهدان الارحام جمع
استوة حسنه بی برده فی نیکو البری بیزار استواء جمع المبراه
بیزار شدن بد استیاد شد بدو بدو الحدافه و البغضاء شکی
الانابه بازگشتن المعاداة یا مکدی کرد ستمو کردن البر تنگی کردن
و راست شدن سو کند و پذیرفتن طاعت الاقساط داد کردن
المهاجرة از کسی بریدن الامتجان از نمودن الجناح کناه النکاح
دن کردن و شوی کردن تعصم الکوافرین کاهای زبان کافره

العصه نگاه داشن الفت در کدش المعاقبه عفت
کردن و عینت باهر و ازنی کسی در آمدن المباعدیت کره
الشرقه دزدی کردن الزنا بمد و بقصر بلید کاری کردن
البتار دروغ گفتن البهت حیدار کردن الرجل پای الارجل
جمع **سوره الحشر** الحضر حصار الحصون جمع القذوف انداختن
الرمح ترسانیدن التخریب الاخرجه و بران کردن الاعتبار
عبرت کردن الجلاء ارجاز و مان بروز کردن و بروز شدن
المساقه خلاف کردن اللینه درخت خرما الاصل نر الاصل
جمع الافاؤه باز کردن انیدر و عینت کرد انیدر و العی عینت
الاجاف پویانیدن شور اخیل اسبان الوکاب شراز التسلط
مسلط کردن انیدن الفقیر در و س الفقراء جمع القرئی حوئی
کی تا الدولة دست بدست کرد انیده التبوء جای گرفتن
الحاجه در بابیت و خشم و جسد الحصاصه بزجالی اخذ

من الحصاص و هی الفرج بین الانافی الغل کینه و لی یشت بر کد
الدیریس الادبار جمع رهب ترسید ترهت رهبه التحصین
استوار کردن الجدار دیوار الحیدر جمع الباسر لیری العذ
فردا و اصله غدو الانتشاء فراموش کردن انیدن الاستواء یکس
شدن التصدع باز نکافه شدن السلام فی عیب المبهمل الشا
الجبار کامکار **سوره المجادله** المجادله و الجدل با کسی
کاویدن در خصوصت من الجدل و منه الاجدل لا صقر و غلام
جادل ای عارم مستند الاستکاء و الشکایه بالیدن و کله کرک
التجاوز و تکدیگر را جواب دادن المظاهرة و الظهار از در ظهار
کردن الایکار ناشاحت الزور دروغ العفود رکازنده العود
باز کس التخریر آراد کردن التماس و التماس بکر را بسودن الصیام
روزه داشن التتابع پیای شدن ستمین شمت المجادله با کسی حرب
کردن من الجدل و هو المنع و منه الجدید و کذا الحداد للتواب

الكتب خوار كوردن و بر روی افکندن التاجی و المناجاة بالکبر
را زکعت النجوى راز الثالث سوم الرابع چهارم الخامس نجم
السادس سشم السابع هفتم الثامن هشتم التاسع ثم العاشر
دهم الحید بر کسی سلام کوردن خزنده اندوهگین کوردن اورا
خزنده جزنا الفسح فراخ و افسح الفسح جای فراخ کوردن
المجلوس نشیمن النشور ترسش و ناساز کاری کوردن با شوق
و شوهر یازن الدرجة پایه بر پایه الدرکه پایه بر پایه الصد
الخ بدو بیکر دهند الصدقات جمع الخلف سو کند خوردن
الاستیجوا ذست با فن الحزب مکروه الاذل خوار تر الغلبه
کوردن الموائده بالکبر دوسی کوردن الروح الرحمة **سوره**
الحديد الطاهریند کبستی الباطن همان از جلونکی الوج
در آمدن الایلاج در آوردن النزول فرو آمدن الاستحلا
خلیفه کوردن کسی الميثاق عمقه و اصله مؤنات الرؤف

مهربان الراءه مهربانی کوردن من ذکبت ان البشرى مؤد
الایقیاس و شباهی با ز کرفس القیس باره اسر اذن الایمان سن
السور بار و الترفیض حشم طاش العنید آرزو العافی جمع
و الهمانی الایاطل الضامو لیکم اونی یکم الاولی سزاوار تر الم یان
اوقت نیامد الا فی وقت آمدن القسوق سبت اسدر الصدوق
راست کوی التفاحر بالکبر فخر آوردن الغیب یازن که بوقت
چلجت آید و الغیب المصدرا لکفر فر اوسد کافر بر زکر
الهیاج خشک شدن نبات الاصفرا زرد شدن المسابقه بالکبر
بیشی کرفس العرض هنا الطول و رادی اسی اندوهناک سدیاسی
اسی فرح شاد شد بفرح فرح الجبار و سست اسهل الخصال
خرامنده الفخور نازند المیزان ترازو و اصله مؤزان القسط
راست الحدید آهن الذرید فرزند سق علی الواحد و الجمع النبوة
سغامبری التقفید جبری در قفای جبری اسس الاثر نشان

الانوار جمع الرهبانية بورزیدن بهانی الابتداء نو آورد
وجیزی نو آوردن الكفل التصيب **سورة الواقعة** الواحدة
صامت كاذبه كذب خلف خافضة فوهه نهدك الرج جيباسد
الشي خرد مرد کردن الهباء كوه هو الاثبات بر اكد شد
الثلة كروه التلک جمع الوض بجا هر موضع کردن التقابل روی فرا
روی کردن الابرق آبریزه الابار بجمع التصديق سر برد
الانوار بر سید شراو کسی و آرجاه الاجور سياه جسم الخو جمع
الاغیر فراح جسم العين جمع الكرد و نهدت اسر التام بمن نسبت
السدر رخت كو تار الواحدة سدره الطلع رخت موز الو
طلحة الخضد خارد رخت بوزن التصديق بهم نهادن ماء مسكو
آبی نهان السلب بحق آب الفرائس ستر الفرس جمع العرب
زنی سوي دوست العرب جمع السموم باه كرم و كسد الخجوم
دود سياه الاثراف نخت بر کسی فراح كوز و فلاح سدر آب

50

الجنث كناه الشجر و حنا سم جنس است الرقوم سحر و النار
المهم شران تفسه الالهيم ملكي التزل فذی الامناء بیرون آورد
منی بیرون آمدن آرن المسبوق عاجز الزدع كشد کردن الزداع
كشاوندان التظاول و نكد اسر التقله بر خورداری كرفت
و دل خوش كرفت و شمای خوردن و مبروم خوردن و سگفتی نمودن
الانعام تاوان کردن و المغرم المولع المزن لبر سید الاجاج
آب تلح المتاع المنفعة الاقواء بی توسته سدر و اصله ان
بصل الى التوی و سوا لبدا الخلقون ثم نای كل و جید ان نه کام
الروح بر آسودن الریحان سپر عم و اصله و یوحان و هو الرب
انضا **سورة الرحمن** التخم رخت ساو و الشجر مع الساق
القسط العدل الانام الخلق اکلم غلاف شكوفه الاحكام جمع الالاء
نمها واحد ها الی الی الصلصال كل حشك كه در زیر پای
یا نك كند من الصلصاله و می صورت الجمام الفخار سفال

المحان نذر بربان المارج زبانه اسنخ دود وكدلك الشرا
مرج درم كداشت بمرج **مرج** البرذخ جباب بيار دو
چينز لا بعبان هم نمانند البغيد جستر البغني ستم كردن
المرجان سر واريد حرد العلم كوه الاعلام جمع النفاست
البقاو بماندن الجلال بزدكوار سدن النفلان برك و آرمي
المعشركوه النفود بيرون كمنس القطر كرانه الاقطان
الخماس دود الانتصار بباري بكد بكن انصاف ستدز و حلك
ورده كلكوف الدهان لدم سرخ و كويند رو غنها جمع دهن
الستيا مقصور نشان جنزى القدم بيش باي الاقدام جمع النفس
شاخ الاقان جمع البطانة اسنر البطان جمع البغي بار درخت
امراه فلهرة الطرف في كه جز سوي خود نكرد الطيف محبت
كردن بالندمية اليافوت معروف الادهيمام سياه نمودن كاه
ارنير لحي البضخ بربو سبذ آب دشمه الرمان ايار الحيرة

۴

زن تكو و سيار خير و هنر و الاصل خيرة **خفيف** الفضا نازد شر
مقصورة بمخلدة الخيام خيمها الرقرف سار و اها و كوند باسها
و كويند مرغارها العبقرى جامها و كران ما به منسوبة الى عبقر
و مره كان بالما دية للجن الواحد عبقر **سورة القمر** الاقمار
روان شدن و اسوار سدن الارز جار بار زدن و بار استادن بخر
كسى النذر جمع نذيراي بيم كندكان جراده منتسرخ براكند الابر
ريزار شدن آب قديناي قضى الدببار ميج كسنى الدسرجع كغر
اى تجديده الاقمار بيدر كرمس النجر بن لخر كرد انيدن الانقار
از بر نكده سدن المسعر الجنون الاسباب نفاط الاربعاب حشم دار
الاصطبار صبر كردن الطاء و بدل من الباء القسده حشر كردن السرب
نصيب از آب الاحتضار حاضر سدن العاطي اربكدر بكر فرا كرفس الهشيم
كياه حلك درم سلسله الاحتضار خطيره سلاحن از شاخ درخت
الاول الاهل ابدل من الها و الهنق السج صمدم التمارى صبك

وبابك سبب من المرادة جيزي خواست از کسی من الزود
وماه الطلب الضيف ممان ويستوي هه الواحد والمجمع والمذكر
والمؤنث لانه مصدر التصحيح بامداد کردن و بامداد بجای آمد
الاستقرار ارام کردن المقدر نوانا الزود والزود بوسن الزود
نوشته الزود الزود كالكوب بمعنى المر كوب الهنم لشكر
سكس الموعده وعده كاه اذ هي سحت تر الداهيد كاسحت
وصعبك تر تلح تر السحب كسبدن ومنه السحاب والمشيء للكساء
الشمس نكر سب و در حیدر برق الشبه كروه هم دل الشيع جمع
الاشباع جمع الجمع **سورة النجم** النجم يروى في الغوايد في راه سدا
وزيار كاسد في الوحي سحر نوسيد البرة القوه سدة المشه
در حیت در آسمان هفتم قاب قوسين وقريب قوسين مقدار و
كان اللات نام از نبت له بنی نقیف بر سیدندی العزى نام
آن رحمت له بنی غطفان بر سیدندی المضیر نقصان کردن و جود

کردن الضیری وزنه فعلی تضم الفاء الإساءة بزی کردن
الاجتناب بر هیزندن الكبره كناه بزك الكبار جمع اللم كناه خرد
الجنین فرزند شکم الاجته جمع الاكلاء بزید کردن عظام من
البلوغ الى الكذبة التوفيد تمام کردن العوز كناه کسی بر گرفت
والعوز الاسم الاضحاك جناس بند الایكاه كرابیدن الیکاه كرابستن
الاقناء سرمایه دادن القیة و اس المال سرمایه الشعرى فلم ان
ستاره كد بنی خراغه مر سیدندی لاله و اولد اختر و قصد کردن
التغیة جیزی بر کسی بوسانیدن الاروق الاروق نورید آمد
الازفة قیامت السمود باری کردن و غافل سدن **سورة الطور**
الرق بوست آهوله بروی نویسد العارة اباذان کردن السقف
اسمانه خانه السقف جمع كره و رهن السیر رفر الازفة
کردن الغلام كوخل سهوت بدید آمدن من الغله وهی السیر
الغلمان جمع ریب المنون حوادث روزگار الاحطام خردها و كویند

خواجا السلم نزد جان جو بپرسد می بینی لانه یسلم الانسان الحی
المقصد فی الصعود و الهبوط الاستماع کون فراد استر الكشف
یاره از آسمان السقوط بفسادن السحاب بن السحاب جمع التلم بر
هم نماند الصعود هو سدر و سدر **سورة الذاریات**
و الذاریات قسمت بباذهای بر جفتک الذر و بر باد طادن
الوقربان کران الجبلک اهما جمع جبلک و يقال جبال الخضر و غ
کفن فی غمره در چمر و ضلالت و اصله مجتمع الماء بوقع فیه
و الخضر فرابوسیدر آب حیرک را بفتور حرقون و الفسده العقوبه
المجموع خضر از روع نهان سوی کسی یا حیرک سدر العجل کوساله
الاجاس بیم در دل استر الصرة بانک و مستغله الصاک بر روی
نذر و کوفتن العجوز بر زن من العجن العقم نازانیده کذلک
تمتار الخطب کار بر زک الطن کل السوم نکان لوهن الاشراف
زیادت بکار بر و کزان کردن الیم دریا المایم سراوار ملامت

الا لامة سراوار ملامت سدر البرج العقم باذنی هنر الیوم سحوان
دینیک و هو الرماذ ایضا الصا حقه اشکره از ابن جلد و هو الموت
ایضا الا یساع توانکر سدر و فارسانیدن الذنوب بکفر و اصله
الدل **سورة ق** و نام کوهیت محیط بدینا کبار حنیط
لوح محیط المرح کار سوریک البهیم زبا الحصد دودن
البسوق و از سدر خرما بن الطلع شکو و قد خروا کد از درخت
بدر حواهد آمدن البلده شهر و ایضا بیابان المیت مرده و اصله
میوت و قد تحققت قال میت الرش جاه و کوند و ادیست
بعینه الایکة بید سجع ملکی بودار ملوک خمین الوعیدیم العج
دایماند اللیس سوریکه کردن کار بر کسی الجرد بنو مر الجرد
القطع حیل الوردیدک کردن المتلقیان فرسکان جرد است
العقید هم نشین اللیظ کفر و از دهان سفلیدن العید حاضر سکره
الموت سحی جان کندن الجرد بکر نذر و هو الفیاد ایضا الغطاء

پوشش جدید بنویسند از چیدن قرن یا قرنای جمع الاطخاوی
کردن بعد دورسد بعد بخت **ب** و بعد الامتلاء بر مثل الت
کوه التقیب در شهرها کسب و با جفت کردن الجیصر والمحص
بگردیدن الفی سمع کوس خرد اسل اللغوب مانند کسدا الطلوع
برآمدن لغوب فروسدن للتشوش کافه شدن سیرا عما جمع
سریع ای شبانندگان **سورة الحجرات** الغض فود استن آواز
و فرو خوابانیدن جسم الصوت و آن الاصوات جمع المحق سرای
زنان الحرات جمع و الحج جمع الجمع البئر بان کار حستن الجماله
نادان سدن الیلامه پیمان سدن العنت بزه کار سدن و در کار
دسوار افادن التخیب و ست گردانیدن المکره مکره کرد
الفی باز کسب و منه الفی لظلم بعد الزوال الاصلاح بصلاح
اوردن المقسط العادل السخریه فسوس سدن السابون کد بکر
لعبه سدن و التیقن اللقب التمسس و التمسس التمسس الا التمسس

فی الشرو التمسس الحبر الامتلاء غدا کردن الشعب قبيله برک
السعوب جمع التعارف بکر بکر و اسلحس العرب بدویان من علیه
مشت نهادن بر **سورة الفتح** السکینه ارام دل ازین السوء
کردن زمانه بیدی اللحن بفرین کردن التعزیر یاری کردن اخذن
التعزیر و هو شجر صلب التوقیر بزرگ اسر و منه التوقیر التکسیر
عمد و تاب یازند اذن ریمان و التک الاسم و قل التک هو التفض
و هدا کسر اللغه التخلیف و اسر کسب السغل مشغول کردن البوار
هلال سدن البور جمع السائر المقتم غنیمت المغام جمع الاقرح لنگ
الحج جمع تکدل سدن اخذن الحججه و ملی السجر الملقف الاثابه
باد اسردادن التعمیل و الاعمال شبانیدن الکف یازد اشرو یاز
استادن السنه نماذ و راه بطن نمکه اندوزن مکه الاطفا
بموزن کادن الهدی قربان که مکه فرستد العلف یازد اشین
المجل الخابگاه که حلال سود کسب قربان العرفه سحتی و ربح التزیر

پراکنده شدن الحقیقه نام و تنگ الاقدام لازم کردن شناسا کردن اسد
الکلمه تک سحر الکلمات الکلم جمع از تو یا خوار بیدار و لا بد خطها
السورن المسجد الحرام مسجد مکه الخلیف موی سوزن البقصر
از موی قندی کرفس الکفایه بسنده کردن از حواء نوم دلان
السطا اول بر کسب الايراد نیر و مند کردن من الاذنا الاستغلاظ
سبیر سدن **سوره محمد علیه السلام** بالهم حال ایسان الباطل
نادرست الارتفاع بنهار کسر و سست کرد ایند کسری و الجرجیت
الاوزار الاسلحه التنبیت استوار کردن نغسانلو ساری نیاز
الرجباط باطل کردن لند میر هلاک کردن التواء و مقیم شدن
الاسور رجال کسر و الاثر المنتز الطعم خوردن الحمر مت
اللذیمن و خوش خوار العسل انکس التصفیه صافی کردن الممر
میبوع الممرات جمع الممری رود کانی الامعاو جمع انفا کنون البختة
ناگاه کرفس الاسراط نشانهای و امت جمع سراط التقلین کوبیدن

و فوا سدن السورة معروف المغشى عليه بهوئ سده العزم دل
برکاری نهادن و عزم الامر ای حقو الاضمام کر کردن الایحاء کور
کردن التذیر یا ندیده از بی کاری سدن الافعال و فلها الازداد ارت
بر کسر التثویل بسیار است التوفی تمام سدن و جان نرد اسر الاستخاط
محکم آوردن السخط خشم کردن و بعدی فعلی الاضغان کسرها جمع ضمیر
لحق التذکر معنی کتار الوهم سست سدن السلم الصلح التوتیر تنصلا
کردن الایحاء سستی کردن در سوال الاستبدال بدل کردن **سوره**
الاحقاف حم حم رای قدما هو کاش الی یوم القیامه انا رة بقیة من
الاشر و هو الروایة الایجابة والاستجابة یا شیخ م اذن بیدعا اول
التبیت منسوبا الی عریبه و منی ناجیه دارا سبیل صلوات الله علیه
التوصیه والایحاء وصیت کردن الایمام سیر فی البحر اندوهگین
سدن الفصال اسیر باز کردن نبلاتون سحر او تعوز جعل الازدغایت
جوانی و قوت جمع سدن کفلس و افلس الایزاع الالهام التقبیل

و القبول يدبر من التجاوز كدس أفله شه برو و هي كلمة
يقولها المبرم عند الضجر والافح سخ اللذن الاستغاث فربلا
خواستر الأمة كروه الأمم جمع الإدهاب برون الاستمتاع برحور
كرفس الهون الهوان الحفاف منازل قوم عاد الحقف ربك
العارض لبري كسايه افكند و نبارد الاستقبال بسروا شد
الإمطار بارانیدن التملک جای دادن و دسته اذن عاودید کرد
اندر گرفت و فرود آمد **مجموعاً** الإشتهاء افسوس و شمس
چول کرد بر کرد **الصرف** التصريف کرد آمدن القربان هر
طاعتی که بدان نود کی جویند بر حمت خدای عالی **المحضور**
نرد یک آمدن **النضات** نبوسیدن و لو العزم استوار کار
ای و لو **الجزم** **سورة الجاثية** **الذی یبزیم** **الدابة** جنبند
الدواب جمع الاثک کرفس **الهنر** افسوس **اسس** الجزع عذاب
در دناک انفلک کستی **يقع** علی الواحد و الجمع **اقام** الله و اعده

في الأمم الماضية المغضيل فضل نهادن السريعة والسريعة راه
السريع بدید کردن **السريع** در آید و **رامدن** در کاری شد
الاجترح کسب کردن الغشاوة تاریکی و الواو فيه بدل امر الباء
لانده من الخشيان الحجة البینه **الجنون** بزنان و در آمدن الاستفساخ
نسخه کرفس **الاستعجاب** از کسی در خواستن له ترا حسنود کلد الکلیاء
بزرگوارى **سورة الدخان** ليله مبارکة شبی خسته الشک
بکار افادن **الدخان** و **الانتقام** کینه کسیدن **النادية** گزاره
الرجم القتل الاعتزال سکپوسیدن **اسرى** به بسب بر د اورا رهوا
سهلآ و ساکما ایضا و قال **عض** اهل التفسیر انه واری می محض
فبلی هذا قوله رهوا ای طریقا منفتحاً غیر نفسی **النجدة** خوش
عیش شدن و نازک تر شدن **الایر** میرا در دادن **البلاء** از نمودن
و نغمه دادن و مکر و وسامیدن **الغلی** جویندن **العتل** بچفا کسیدن
الامتراء بشلک شدن **المریة** الشک **سورة الخزف** ام الکتاب

لوح محفوظ است انضرب بپس بگردانم الاقران توانستند
بصرف الاصفاء بر گردانند لکنش بروردن بتالانیدن الخلیه
نشان روی و ایضا زبور الحصاصه و المحاصره با کسی خصوصیت
کردن الحصیم و الحکم بیکار کش ساطل الاستوداد سیاه شدت
الاستمال حمله زدن الامة الدین المذهب الاقداء برچی
رفتن و بی بردن برآء ای ذوب بر آید و المضاف اقم المصالح
الیه مقامه العقب فرزندان و باینده التمتع بر خورداری که
المعالج نرد بان نایه بر بالا المعارج جمع و المعارج جمع الجمع
الزخرف الاشر و زر عشا عنه اعراض کرد از و عیش و عشا و عشا
التقیض تقدیر کردن و سبب ساحت بعد المشرقین و روی مشرق
از مغرب الاستراک با یکدیگر بنیان شدن الاستماع شنوایند الاعم
کر الصم جمع اما اصله از و ما زانده الملائک و هی الحسیم از ایضا
پرسود الذقن و اسم جنس است الاقران با یکدیگر فرزند

الاستخفاف سبک استن الایساف اندوهگیر کردن و خشم آوردن
صد بنالید و بانگ کرد یصد صید الخلافة استاذن بحای کی
که پیش از تو بوده باسد الخلیل و سئل الخلاء و جمع الخلاء و سئل
المجر و المجرور شاذ کردن الصفة کاسه نزلک الصیاف جمع
المدافعة من و یاض التفتیر سست کرد اینذر الفتور سست کردن
الابلاس نوید شدن مالک اسم علم است چون زید و عمر و الابرار
کار محکم کردن و بستن آوردن العبد ننگ استن الوصف
وصف کردن **سورة عسق** حم عسق لم یحلم و میجد و علم و سنا
و قدرت من الخیط نگاه بان ام القری و کله الفرق و الفرقه کردن
الدره باز استن المقلید کلید المقالید جمع کبر نزلک امد المجلبه
با یکدیگر حجت آوردن الارجوز باطل شدن حجت النصیب بهی
کلمة الفصل قضاء سابق الروضة مرغان الروضات جمع الاقراف
کسب کردن المجرور سست کردن الفتور نوید شدن الکرور استناد

آب و باد و کشتی ایوان هلاک کردن السوریه مشورت
الملجأ پناه گاه الاذاعه جنابین الوهمه العبد کسید
الحجاب پرده الاینان و می کلمه التنبیه **سوره حم السجده**
التفصیل سدا کردن از یکدیگر جدا کردن الیکر توشش الاکان
جمع و الکنان مثله الاکنه جمع الوقر کرانی کوش اندمانند
الاندا جمع الاوقات و زیمیا الطوع و زمان نردن الطائع
و مان نبرد از خسر نذا خسر سدا خسر خسر الخری سوا سدا
و خوار سدن الاستجاب بر کز نذر دوست اسر الوزع باز
داستر الجلد پوست الجلود جمع و قال ان الجلود کما به عن
الفروج الانطا و سخر آوردن الاستنار در پرده سدن
الاردا و هلاک کردن الایجاب خشنود کردن لغی سهود کفنه
و موع سدن بلغی لغی الاسوء بدتو الخیظ بهرم الیخ و هم
افکندر قوم الالستعاده باز دست حواس السمع شتول

الساعة سیر بر آمدن الاهتر اخبیدن الایچی انک نع تارک
والیاء فیه للمشیبه الشفاء شفا دادن العمی کور سدن الاینان
اکاه کردن الیوسر فرمید الضراء سحی و ریخ نایجانید دور
افکندر حوسر النای و سدن الشفاء و الضلال **سوره التوب**
الطول الفضل الهم قصد کردن و اندوهایر کردن یلقی الیخ
فرو فرستد قرآن الیبروزیرون آمدن خانه الایخ حیانت
جسمها الاستیجا و زنده کدا ستر و سترم داسر الیکر نذر المنشی
کردن الکنان و سدن از نهانی باسر الله عذر خدای الداب
عادت کردن الشادار یکدیگر رمیدن مرند الیغیر اطرب
راسه مان لثم هبسه بودیت شها الصرح کوسک اسبار السمو
راههای آسمانها السید ستن النجا و ستن لجریم لا یند و کوند
حقا و می کلمه شقی مر لا یعظ بموعظک الیقولن کار بسی
الکاسر الیبع پس روان الیواحد تابع الایکار یا مداد کردن

الدخور خوار شدن و النهار مبصر ابصر مه الطفل كوقل خور
 ويستوى فيه الواحد والجمع الشخ مرد پير السيوخ جمع المريج
 نشاطي سدن القصص قصه كمن و ازني كسي فراسدن ههنا لك
 آجاو الكاف للمحل لها من الاعراب **سورة الزمر** الخول كسرا
 خدا و بلجيري كرد ايند و الخول الخدم الاناء صلتها واحد
 اني و اني الظله سايه بان لظلك جمع الطاقوت هر جدا ترا
 پر سنده و در جدلي حالي و الواو و الماء و ابدان للمباغدة
 و موبد كرو و ثوت و يكون و احد و جمعا الانقاذ و الانتفلا
 ره سندن الغرقة جاي بريا لا الغرقان جمع و الغرقة جمع الجمع
 الاظلاف خلا و كرون و خطه حادن الينبوع جبهة آب الينابيع
 جمع اللون كونه الاوان جمع القناد بايكديكر مانند سدن
 الاقشير ارموي ساي خامستر لان ندم سدن بلير لينا العواج
 كرمي في الاعراض و العوج و الجواهر القشاكين بايكديكر بن
 خوي

کردن سلما و سالما ای خالصا محل و احب سواد عتوت الاشمئزاز
 باهم آمدن و رمیدن لغریط بقصر کردن الجنب بهلو الجنوب
 جمع الخيخ و نور ریدن و الاصل طوك القيام استاذ كان
 جمع قائم الاشرار و روش سدن الزمقة كروه الرمز جمع الطيب
 حوس سدن و نال سدن الجفوف كرم جيري در كرفر و الجفوة
سورة ص ص اي صدق الله النور و المناصر كبحر الملة كس
 الاحتلاق و روح بر ما من سى عجان حيزي سحت سى براد حيزي
 از برای خود خواجه الديقاء بالابوسدن القواف و سوا عبد
 القطن نامه فصل الخطاب مان كرون سخن التهور بدو اربوسدن
 الجراب يسكاه و هو الغرقة ايضا الفزع بر سدن الاستطاط
 بياد کردن و از حد كد شرب شع و تسعون نخجه نوز و نه مان
 ميسر الاكفال پذير فاري حيزي كرون الخليل انباز الخلط جمع
 خرابدوى در افاد خور خور و اصفر سب بر سه پای با استاد

و سر شم چهارم بر زعفران باده بصر صفونا الجواد اسب نيك و
 الجباد جمع اجبات بر كز بدم چيل خمر و سق اسيان بر كز بدم
 التوارى نهان شدن طغور ز ايتاد و طغور عمد سجا بر يد
 المسح بر يد و بدست بسوزن نبتى بايد الرخاء با دفرم الخوا
 بدد با فر و سوندك الصغد بند الاضفاد جمع الرخاء باي ز بدت
 السراب هر چه بايشانند الاضفاد سته سته و جران حشمت
 ميمند سو كند بد روع كرد چنين چنين الفاد بر سيدن الكل
 مانند مر چيا فراخي باذ الاظفار زمانه اذ و انظره ايمند
 الاغواوى باه كردن الرطوف ز خمرى موهن كه در طمع نباشد
 سورة الصافات المار و المر يد و بو سنبند الدجر و اللجر
 دور كردن الرصود حاتم شدن الواصم الدائم الخطوب و بونر
 الاستفناء فوق بر سيد و حواس اللز و بوسيدن الوقت
 و اداسن الوغور و ايتادن الخول هلال كردن وقت الغور

(سورة الصافات)

في الفلوات البصر حايه مرغ تالده كداى الشوب امم من الالفاء
 يا قن ممرهون و اندك و شبا بانيد مرسوند الاقراغ رادك
 سحت بشاب لا يستعمل الاجمولا الكرم اللذوه كبر السام بر دست
 و ايضا مار كز يدك السقم سيار الرقيق شياض النجى ترانيد
 اللسخ كلو بر يدك و اللسخ الاسم يا ابت اى بذر من و التاويدك
 من الواو عند الكوفير و قال البصر قوز ملى با و تالده عوصت
 اليا اى اليرى انهم بيدلونها و الوقف هاء اليل بر يدك افكك
 الجير كسوى مشانى الاستبانة سدا شدن يعجل نام بتى است كدر
 لطلبك بود اليا سر سخامير عليه اليسر انرا سكت ال لسير خاند
 رسول صلى الله عليه وسلم الغيور بكونه و ما بدت من الاضداد
 الالباق كرحمن الشجر بر كردن المساهوه با كسى فرجه زدن الاضداد
 باطل كردن حجت الايقام فر و برون البقطن خرد و الساجد
 ميان سركى سورة يس يس يا سيدنا العاقل بخود العقله

بمخوذي الذقن زنج الاذقان مع الاقحاس سر برود اشتر و خشم ^{نفس}
افکنن السداستوار کردن زنجه الاغشاء کور کردن امام مبین
یعنی لوح المخطوط السعری بر و مند کردن القطر فال بذكر من
و یعدی بالباء اقصى دور تر از خود فرو بردن آتش السلاجک
از جگر بیرون آوردن پوست باز کردن الغابر تسلیخ الاطلام
در بار یکی سندن العرجون خوب خوشه خرما القدم دیرینه الاجر
در باغس الفلک کردن زربانهم فرزندار انبار و قبل بذران
انسان الصرخ فریاد رس فعل محو مفعول محتمول اصله محتمول
فادغم الماء فی الصاد و نقل فتحها الى الخاء و به تاء ابو عمرو
و ابر کثیرم بکسر الخاء بعد الاضغام لا البقاء الباکینت
و به یقرا الکسابی و عاصم النسلان بوسیدن کرک و هو الخروج
انضا الرقود ختم الامتياز جدا شدن عهد الید و صفت کرد
او با الجبل و الحبله افریدگان المسخ از صورت مردم بلوردا

المضیء المضاء بکسر التخمیر بیدکانی 2 اذن التکلیف و التکلیف
نکوسار کردن الرکوب عنی المکروب المملوک و باد ساهی و الواد
و التاؤن ابدان **سورة الملائکه** الجناح بال مرع الاخذ جمع
مشی و کان و کان ثلاثه کان سه کان ربع جمار کان و کان
معدوله عن اشهر اشهر و ثلاثه ثلاثه و اربعة اربعة الصنع کرد
و احسان کردن العذب ابر حوس الساع کوارندک المالح نمک و آب
شور لحم طری گوشت قانہ المخرت کافر کسی ارب القطمیر آن
نوست که میان خرما و استه بود الخرور باد و کرم الجرد خطه
حور راه راه در کوه الواحد جده و مند الجده لاجسا المخطط
الغریب سیاه سیاه کلوز الغراب الغراب جمع الاقتصار مایل
حیرت گاه داسر ح ارا المقامه بهشت الاصطراخ فویلا حور
و الطاء بدل من الناء زال ذابل سد برول نوالا الخجل کرد اسد
سورة سبنا الغرور و رسدن المعاجزة بر کسی بسکی کوفر کاک

التمزق بين اكده كردن التاويب عهد روز روض و تسبيح كرد
الا لانه بزم روض السابعة زره امام السابغاق جمع السرد
زره بوسن الروح و فر شبانگاه الاسالة رواز كردن
ماوع القطره تر كل اخه التمثال صورت وايضا بت الخفنه كاسه
تزدك الجفان جمع الجايبه حوض بزك الجوابي جمع من الجايبه
الجمع القدد بل القدر جمع دابة الارض جواك خوار المنساء
عصا السرد بانذن تير بدانت العرم بنداب و كويند سيل كه
برخم باسد ومنه جيش عرمرم اي كسر الاكل يارد خيل الخط
درخت اراك الاكل سورة كن و جاء في الحديث ان منبر النبي ^{عليه السلام}
الخدم من ابل الغابيه فرمى طاهره ديها بهم سوسه كه از نكلكر
بيند باسد با عدير اسفار با دورى كو ميان سفرهاى ما السرد
والسرل ايتان سدن لتفرع ستر سايندر و ترس از دل سدرن
العلني زيورس حيرى الاستخار و ايسر سدن الاستقام و ايسر

و ايسر سدن الاستضعاف ضعيف سدن مختارده يك فراك
يك يك التاوش فراك فر حيل بلنم جدا كرده سده بيان البيان
سورة الاجراب التقد قصد كردن الجوف اندرون شكلم
الدعي تبسرى كرفه الادعياء جمع اقسطراست تر يترت
مدينه رسول صلى الله عليه وسلم عورة ناستوارست التبسرى
انك التوقون نازد اسن هلم فرازاي و ايصا بيار مرگت من هاء
التبويه و لم من اللم و يقال من هل و ام السلتوزيان آورى كدر
البادى ياباني الخب بيان الايتطار جسم داسر النيل نافر
و در سدن الصياصي حصارها جمع صيصيه و مى قدر النور
الشرح رها كردن الخنوع فر مان بر داري كردن التبرج ذن
آراسته بيرون سدن لتخافه الوجر بلدى الوطرحا حلت لكلا
تانه الخريب بسنه كار و شمار كنده يصلى ح روددهد المنبر
رؤس ح و ذر دست بدار فعلا ن غير متصرفن الا بعد اذ كرم من

الغم فواذ يذره العهه خواهر يذره الحال بواذ وما ذره الخاله خواهر
ما ذره الاسد كالح بزني كورن الحاصر في امير من الارجله والس
افكندن الغزل جذا كورن وعزل كورن اذ ذره الفقه ريش سدر
جشم از شادي في العاير يقتر والفتح افصح الاستناس بكسي
انر كورن اللذنا نرد بك كورن سدر الجبار جازر الجاليت
جمع الارجله خبزهاى روع در افكندن الاغراب بر اعاليك
ومنه الغراء المجاورة وارجوار بايك باره سايل كورن السيد
مهر واصله سيود السادة جمع والسادات جمع الجمع الكوفيه
روى سناس السيد استوار ومنه السد الاباء سرياندر
سورة الم السجد الم الفنا لله لام حبر نيل مهم مجمل النسل
زه وزاد السلاله فرزند ومواسم يقع على كل شى يسئل من
كسى التوكيل كسى وامجيزى كما ستر وكار بكسى كورن اسر تكسى
رأسه سر ريش افكندن النجافى بكسوى سدر ومنه الجفاء

للغشاء المصبوح خواجاه المضاجع جمع الجزر زومير نبات
من الجزر وهو القطع ويبنى التي تقطع عنها النباتات ومعيه
جراذ اى قطاع **سورة لقمان** الم اى انا الله اعلم منم خدات
كدهمى حاتم الا شتر آء خريز الميذ بكورن ومنه المائدة العام
سال واصله عومم الاعوام جمع الخردل سيندان التصغير روى
بكره ايندر ان تلبس من الصغر وهو آء ياخذنى اعناق فليومها الخلد
نخ الاسباغ تمام كورن العروة الوثقى كورن استوار الاضطرار
سجاره كورن في الطاء بدل من الماء الموج اندر هم سدر آء البتر
خسكى الخمر في وفايى كورن المختار الغداز **سورة الروم**
الرومى روى الروم جمع بضع سنين اند سال و البضع مادون
العقل السنه سال واصله مشوقه الامساء در شيا كاه شدا
الانظار در وقت نماز يسير سدر البروق حش الحش اسان
واصله هيون الاهون اسان تر الربوا افزون كسر مال الود

باران خلال میان جمع خلیل السبب سبب موی شدت
سوره العنکبوت الطوفان عذاب عام که کوه همه عالم کرد
 السفینه کسبی الوثر بیت بی صورت الاوتار جمع الصنم باصورت
 الاضنام جمع النجریوسوزانیدن آملع فرمان برد اوراضاف
 بهم خرقه عا در مالد در کان لسان العنوت باهی کردن الخوم و حنر
 وهو فی القرآن کتابة عن الموت الاستبصار بنادل شد العنکبوت
 تنذره الخ طنبشش لهی الجموان است رزکای حاتم والواو قد
 الیاء لانه من حی حی الحرم جای با حرم **سوره القصص**
 طسم حی طولک سنا و ملک من قدرت میرات یافت بر رز و رایت
 الالباق بر جیدن الریط بست عن حنیله زور الصبح نصیحت
 کردن الوکو مشقت زدن الترقب چشم داسر الاستبصار بارک
 خواستگاری شرحی التوجه روی نهادن تالقاه مدین شوی مد
 قدین اسم بلد بعث الی اهله شعیت النبی علیما سلم العنکبوت

الاستبصار فی فرائد خواستگار

آمدن الزود راندن الرامی شبان الرعاء جمع الاستبحار برز کفر
 الابحاح برز فوح اذن هاتین انزوح وذن الاجر من رذائل و مزور
 کسی نودن ثانی حج هشت سال الحجد سال الحج جمع المسقده شوار
 شدن و دشواری بر کسی نهادن الانیاس در و داضن الملکث
 درنگ کردن الحذوة پاره اسر الاضطال باس کرم شدن الطاء
 بدل مرالنساء الساطی کرانه روز البقعه پاره زمین خلاف
 دیکر بارها و منه غراب البقع العصابوب سنی البصی جمع الجبار
 مار بنزک لم یعقب باز کشت الجیب کثا ذکی کرسان الضم و اهر
 آوردن خ انک از و مرد اقصم فصیح تر الرد و بار العنکبوت
 القبیح فقیر کردن از تنگی دور کردن الطاول کسیده سوز و کور
 کسی کردن العمر زندگانی التوصل نیک سوسن الریاض نشاطی امها
 در بندگرتن آن سرمد لیوسه الضیاء روشنی الیاء فیه
 الواو لانه من الضوء هات بیار تو مرد هاتیا هاتوا المفتاح

کلید التوب بکرانی بر خاستن المعصية والفقه کروه ویک عجب
از توبه کان معنی الم تر فرض علیک ای انزل علیک المعجزة
الی مکه **سورة الفمل** محمد سر کسه سد بجمه عجمه تعلق لملق
هر اینده تعلق کرده سوی تو التلقیر فرایان از ادن التمل مورد
اسم جنس است التملد بکی و التاء للتخصیص التسم واحذرت
التفقد واجتس الهدم مع سليمان علیما یسلم سبأ است
بیمین الخب سهان کردن وقد بوضع التمس موضع الخبوی
لا تعلقوا کردن کسی کمیند الافاء فتوی اذن لا قبل لهم طاف
نبت ایازک الصار خوار الطالبی ورجع الصغار خوار
العقریت دیو ستنبه التلیزنا شاس کردن هکذا المجهین
فالهاء للتنبیه والکاف للتشبه اللجة میان دریا و مند حیر
لجی التمرید شو کردن و منه الامر الرهط کروه التلبیت
کار ساختن شب شبخون کردن العذول بکشتن از خیر جامده

ایستاده الجود افسردن الاتقان محکم کردن **سورة الشعراء**
البخع خرسن کسش التریب بروردن الولید کوزل نو زاده نعل
معنی مفعول التجدید رام کردن و بندگی کرتن و موالفتل الضی
التعبان ماب برزدک التلقف فروردن التصلک التصلیب و دار
کردن الضی کزند کردن التریب کروه اندک التکر کج
التکر جمع الترای بکدیگر را بدین الانفلاق کافه سد
کال فری هریاره کال طود العظیم خند کوه بزرگ الکبکبة
نکو سار کردن الصد توح وست الار تملون السفله الطود
راندن التریج جای بلند المصانع کوشکها جمع صنع المصنعة
خوص بزک المضمیم با هم آمدن المضمیم در هم شکستن و کوارانند
طعام و منه الهاضوم الفاربه و الفره خوش منشر و مقال از
الهاء فیه جاء و هذا کبر اللخه مثل مدک و مدح البشیر
محتاج کورد اندن بطعام و شراب و تجاوزی کردن القسطار
ترازو

همام سر بوا دی بناد **کھیم** **هیم** و **هیمانا** **سورۃ الفوان**
 الفرقان کتابی کہ حویا از باطل جدا کرد الاعمالند باری از
 الاکتساب **الکتب** نایشن السور و ما نادر الاملاء مہلک اذن
 التوفیر نالہ و اول بانک خراج حرام کردن و الحجج اسم منہ و
 الاصل فہ المنع ومنہ الحجج و الحجرة و الحجرة القدوم باز
 آمدن ان سفر و آمدن کجایی و پیش باز آمدن القبل خوار کجاء
 الغمام ابر پوشندہ آسمان و العوض بدندان کردن الخجل از باری
 نادان و منو کداسن التفسیر و شر کردن من التفسیر و هو
 الدلیل التری منظر فہ الاطباء الوزیر و سبور من الوزیر
 و هو الجبل الذی یلجا الیہ النسب حوسی الانساب جمع الشهر
 خوشاوندان انقبل زن خلفہ از پس باری بکر ایندہ ہوتا
 آہستہ غر اما لازم قواما راست اناما با داسن کجاء العیت
 بال داسن اللزائم و الملائکہ پیوستہ با کسی بودن **سورۃ التورہ**

مائتہ جلدہ صدقار یاندہ ثمانون ہشتاد الجہاد بہان یاندہ زید
 حتی یوترا لام فی الجہاد نولی کبرہ قیام کرد بیستون از الافا
 در حدیث خوض کردن و رختن آرد و بانوی بار کس التلقی هر
 از کسی فلا کوفت و سیر و آمدن التوت و از کسیر ہاز در دوع
 کفتن التوبوع آشکار شدن خبر الخطوط کام ہما در التو کاء و ہلا ح
 آمدن و افزودن التقلید و تقصیر کردن و سو کند خوردن
 الالیہ سو کند الحیث باید الخیار مفتحہ التعلی و التبعی
 و التبولہ جمع الاریدہ جلبت الایم بیوہ یقع علی الذکر والاک
 الایامی جمع و ہو من المعلوب القیاس الایم الایمہ پرستان و صلہ
 اموا و الماء بدل من العوا و معال اموة و اما و مثل خنیہ و صحابہ
 الاستعفاف خوشتر داری کردن المکاتبہ و الکتاب بنون رہنہا
 معلوم بوی و ہر من الاکراہ بستم بر کاری داسن التقی مر جوا
 الفضاہ کنیزک البخاء الرئاء العرض ہر جہہ بلس آمدن التملیح
 دنیا

المشكاة الطاق يعني جراح ورة الزجاجه ابيكته قد كره ما نوز
مكسور دفع كنهه طلبت ودرى مانند در برو سنى الرنت
دو غنر تون القاع زمين هاموز اصله قوع القبعه و القبعه
جمع الظار تشنه الانجاء راندن ومنه بضاعة من جبه الركام
بريم شسته البرد تترك السنام مقصود روسى الاذعان كرون
نمادن الحيف بيداز كرون الحلم خوار بيدن الظاهره نماز بشير
العشاء نماز حفظ القاعدان زركه ارشوى كرون نو ميد سود
القواعد جمع القاعه بنياد التسلك بنهاران ميان قوم سر
آمدن اللواذ والملاوذه در پس بلكر بلكر سمد در سر
آمدن ان ميان قوم **سورة المؤمنون** الغرور و سر و ستان المضغه
پاره كوشه خاينكه المضغ خاينك الكاسوه جامده و سائيد
ومنه الكساء الصبغ ناز خردس الفضل فضل و بزرگى حقيق
السنور معروف هيات جبه دورست تترى ساپي اصله و كوك

الربوة زمين مانند زبرا كرون هان جبل سز سيب بوجبل و حلا فهو حرك
الوسع طاقت الجوار ناري كرون التلوس بازيس كمنر السامر حرك
كند كان سبب جبا على الفاعل كالبافر و المجابل البهرج و المخرج نرد
و ناداس التلوس بازيه كسبر و الماضى ثابت الاستكانه فرو تترى كرون
من الكين و بوجلم الفرج المتضرع بازي كرون من الضراعه هيزا
الشياطين سوسهائى ديوان و قيل شده الدفع و منه الهنق البرنج
روزگار پيرانه مرك با وقت بعث اللغج سرجس الكاوج روى توش
كرون العجب بازي كرون **سورة الحج** الذهور مشغول سندن البكار
مستان السكران بكي السكر نبيذ خرمها المخافه صورت بيد آورده
التحليو تمام خلق كرون و نسو كرون الاقوار ارام داذن اذ ان
القمير برك و خرفى المهور فرو مردن تاني عطفه دوسر كرومانك
الركب السنى و نالردن و بازيك اسيد دوم سندن الحرف كرانده
القصر و سبب ساز كار السماء سقذ جانده الصابى جنبى از

توسایان **المجوس** کبرآن **الصهر** که اخن **القمع** خوار کردن **المتمعه**
آن سلاح که دوزخیان بدان زند **التادیر** آرد اذت
و بانگ نماز کردن **الحج** قصد خاند خدای تعالی کردن **الاجل**
پاذه الرجال جمع **الضمور** باریک میان بدن **العمیق** و رزق
الایام المعلومات **دعه** ذی الحجه الایام **المعدودات**
ایام شریف **البهیمه** چهارپای **الباس** سحت **دوش**
التفت **الحج** در مناسک **حجای** آرد **قربان** **موی** **شتر**
وسعی **طواف** و **جزآن** **العتیق** برینده و آزاد کرده و **کربان**
السعائر سانهای **حج** **قربان** **موی** **شتر** و **جزآن**
الواحد **شعیر** **حرمات** **الله** **فرضهای** **خدای** **تعالی** **الصالح**
دور **النسک** **المنسک** **عبادت** **کردن** **و** **ویان** **کردن** **اربع**
خدای **تعالی** **النسیکه** **و** **البدنه** **الحج** **قربان** **کنند** **مکه** **النسک**
و **البدن** **جمع** **الانجبات** **فروتنی** **کردن** **در** **النجب** **و** **المظفر**

من الارض **الوجور** **واجب** **شدن** **و** **سفادن** **الفتوح** **سؤال** **کردن**
الاعتبار **تعرض** **کردن** **المعتر** **انک** **نیاز** **نماید** **و** **خواهد** **الدم**
خون **و** **اصله** **دمی** **الهدیم** **و** **الهدیم** **و** **میران** **کردن** **الضرب** **عده**
عبادت **نگاه** **البیعد** **کلیسیای** **توسایان** **الصلوة** **لشبه** **بدران**
و **اصله** **صلواتا** **البسرحاه** **السید** **بنا** **افراس** **و** **یکج** **کردن**
السید **کج** **منی** **خواند** **و** **الانثیه** **البلاد** **الفتح** **بکر** **نماید**
حکم **سطابه** **تعنت** **گرفت** **اورا** **السطو** **بعنف** **گرفت** **و** **حمله** **کردن**
السلب **بودن** **لذباب** **بکس** **الاعتصام** **حتک** **رزق** **سوره**
الانبياء **عليهم** **السلام** **اصغارا** **احلام** **خواههای** **سورنده** **القصم**
هلاک **کردن** **و** **شکس** **الاجناس** **در** **و** **بافس** **الدهور** **و** **بمال**
الولد **الدمع** **باطل** **کردن** **الرهوق** **مردن** **و** **باطل** **عند** **الاستحسان**
مانند **کند** **الرتوب** **ستن** **الفتق** **کنادن** **من** **عجل** **از** **کل** **الکلامه**
و **الکلو** **نگاه** **داش** **الاصحاب** **باری** **کردن** **در** **نظار** **گرفت**

نَفْجَةُ بُورِي وَدَمِي النَّفْجَةُ مِيدَنْ بُوِي جَنْدَلْ اِبَارَه پَارَه مَرِ الْجَنْدَلْ
 وَمَوِ الْقَطْعُ اِنَا فَلَهِ فَرَوَنْدُ فَرَنْدُكُ الْغَنَمُ كَوْسَقُ اسْمِ خَيْسَرِ اسْت
 اِسْفِيهِمْ دِي بَايَا نِيدَنْ اَلْبُورِي زِيَه اِسْمَعِيلُ اَصْلَه اِسْمُ بِيكُ
 بِالْعَبْرَانِيَّةِ ذُو الْكِفْلِ مَرْدِ سِي تَا زِي نِي اِسْرَائِيلُ وَالنُّزُلُ لِقَابُ رُش
 عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْبُوجُ وَيَلْبُوجُ دُو كَرُوَه اِنْدَا كَه ذُو الْقَرْنَيْنِ بِرَابِلَا
 سَدَّ سَلْحَتِ الْجَدِّ بِاَلَا السُّجُودِ اِنْجَايِ حَايِ شَدْرُ حَيْثُمُ بَيْنِ
 بَا زِمَانِ الْجَضْبِ بِيَه اَلْحَيْسَرِ اَوْ اَزْ اَسْرِ السَّجْلِ فَا مَهْ حَيْثُمُ
 اَخَذَ مِنْ السَّجْلِ اِي اَلدُّو وَبِيَلِ اسْمُ مَلِكِ بَطْوِي حَيْثُمُ اَدَمُ
سُورَةُ طه طه اِي مَاهِ شِبِ جِهَارِدَه طَانَه هَا نَحْ وَقَبْلَ طه
 يَا رَجُلُ اَلشَّقِي تَا رَجِهْ سُوِي تَوِ اَلْعُلْمِ حَمْدُ اَلْعَلِيَّ اَلرَّيِّ خَلْ اَلْمَكِينِ
 اَلْمَلْعُ جَامِهْ بِي رُو زِ كَيْدَلِ اَلنَّحْلِ كَسْرُ اَحْمَرِهَا اَزْ بِلْ خَفَا هَا
 فَا طَهْرَهَا اَلرُّدِي هَلَاكُ شَدْرُ اَلتُّو كُو تَا كَيْدِ كَرُوَنْ بِرُجْمِكُ
 اَلْهَيْسَرُ كُ اَزْ رَحْتِ فَرُو اَقْلَنْدُ اَلْمَاؤُ بِيَهْ حَلْبَتِ اَلْمَاؤِ بِرُجْمِ حَمْدِ

اَلْحَيْدُ مَارِ اسْمِ خَيْسَرِ اسْت يَتَعُ عَلَيِ اَلذَّكْرِ وَاَلْاُنْثَى اَلْحَيْدُ رُوشُ
 وَنَهَادُ اَلْحَجَلُ كَعَادَنْ اَلذَّرُ بِي شَتِ سُو كَلْ حَلْبَتِ تَوِ اَتَابُوتِ
 مَعْرُوفِ اَلسَّاحِلِ كُرَانَه دَرِ مَاهِ اَلْكَفَالَه وَاَلْقِبَالَه بِذِي رِفَارِي كُرَانَه
 اَلْوَتِي شَتِ سَدَنْ اَلْقَرَطُ اَرِ بِي شَرِ سَدْرُ وَشَا فَرِ مَوْكِسِي اَلتَّهْمِيدُ خَرْدُ
 اَشْتَرِ جَمْعُ تَارَه اُخْرَى بَارِي بِي كُرِ كَانَا سُوِي جَا بَا مَوْكِسَانِ
 اَلسُّحْتِ اَلْاِسْحَاتِ بِي سَتِ كَرُوَنْ اَلْمَثَلِي فَا ضَلَّتْ مَرِ قَاؤُ اَلْاَمْسَلِ
 اَلْحَيْلُ حَا نَا بِي اَلْاِسْتَعْلَا غَا بِ شَدْرُ اَلجَنْدُ نَهْ دَرِ حَيْثُمُ اَلْبَيْسَرِ
 زَمِينِ حَيْثُمُ اَلدُّكُ وَبَا فِتِ اَلْمَنْ تَرِ نَكْبِسِ اَلسَّلْوِي سَرَانَه اَلسَّامِرُ
 مَرْدِ بِي سَتِ مَسُونِ اَلِي رُفُوطِ يُقَالُ لِهْمُ اَلسَّامِرُ اَلْاِسْفِي اَلدُّو هَلِكُنْ
 شَدْرُ اَفْطَالِ عَلَيْكُمْ اَلْعَهْدُ اَدْرَا زِ كَسْتِ بِرُشَا مَدْرُ مَقَارُفِ
 بَلَكْنَا بَا حَيْثُمُ مَاهِ اَوْ زَارِ بِي رَاهِي اَلْحَوَارِ بَا نَا كَا وَتَرِ نَمْرُحِ هَمِي سَهْ
 بَا شِيمِ اَلْبِرَاحِ اَلزُّوَالِ اَللَّحِيْمَه رِي سُرُ كَا هَا اَلْحَاؤُ اَلْحَدَا اِي شَرُ
 اَلْقَبْضُ كُرْفَرِ سَرَا نَكْسَانِ اَلْاَنْدُقُ سِي بَرِ جَيْمِ اَلرُّزُقِ حَمْدِ

الصَّغْفَرُ زَمِينٌ فِي مَوْنِ اللَّامِ بِالْأَلِفِ وَالزَّيْمُ الْعَنْقُوتُ
فَرُوتِي كَرْدَنُ وَاسْمُ كَسْرِ الْمُهْضَمِ أَوْ حَوْ كَسِي كَرْدَنُ الْعُرُوكِ
بِرَهْفَةِ سَدَنِ ضَمِّي خَوْ كَرَفَتْ وَبِأَقْبَابِ سَدَنِ ضَمِّي بَلْبَجِ
كُنْهَ سَدَنِي بَلْبَجِ السُّوْرَةُ أَيْدَامُ وَيُقَالُ الْفَرْجُ الْخَصْفُ بِهِمْ
يَهَادُونَ الْوَرَقَ بِرُكْحٍ وَخَبْتُ الْهَيْبُوطُ فَرُودٌ أَيْ مَدَنٌ وَجِسْمُهُ ضَمٌّ
رَبْدَكَ فِي تَبِكِ الرَّهْرِ شَكُوفَهُ وَارِاسُ سُوْرَةُ مَرَكَمٌ عَلَيْهَا السَّلْمُ
يَكْفِي كَافِيًا هَا هَادِيًا يَا بَدَّةُ قَوْقُ أَيْدِيًا عَيْرٌ عَلَى الْبِيَاضَاتِ
يُصَادُ نِيَا أَيْ يَدَارِيَا الْإِسْتِعَالُ يَدَارِيَانِ سَيْدِي حَرَمُوكِ وَتَوْرُ
سَدَنُ لَيْسَ الْعَاقِرُ يَا زَانِيَةً الصَّبِي كَوْدَكَ حَرْدُ سَمِي بِدِ الْبَدَّةِ يَصْبُو
إِلَى كُلِّ شَيْءٍ أَيْ يَبْلُ الْبَحَارِ حَسُودٌ مَرَجُورٌ الْبَلُّ الْغَمُّ الْمَانِدُ
جَبْرِي سَدَنُ وَتَعْدِي وَاللَّامُ السُّوْرَةُ كَامُ خَلْقِ الْإِبْرَاهِيمِ أَوْ رُكْتِ
الْمَخَاضِ دَرْدُ زَهْ النَّشِي تَكْوِي حَمِيضٌ وَجَمْرِي خَوَارِ كَهْ يَبْدَأُ زَيْدُ
السُّوْرَةُ مَسْرُوعٌ خَرْدُ رَطْبًا جَنِيَا أَيْ مَجْنِيًا يَعْقُ خَمَائِي حَمِيذُ

صَوْمًا صَمْتًا الصَّمْتُ وَالصَّمَاتُ خَامُورٌ مَرُودٌ شَيْءٌ فَرِيحٌ بِأَخْبَرِي مَرْدُ
وَمُنْكَرُ الْإِشَارَةِ أَشَارَتٌ كَرْدَنُ مَلِيًّا بِكَمَجْدِي مَرُودٌ الْمَلَاوَةُ وَهِيَ الْكُرْدُ
الْمَخْفِيُّ مَهْرِيَانُ وَهِيَ سَقَمٌ بِرَسْنَدِ الْخَلْفِ فَرُودَانُ الْإِضْلَاعَةُ ضَائِعٌ
غَيَا وَادٍ يَسْتَدْرُجُ دُونَ مَائِيَا أَيْ لَيْتَا مَفْعُولٌ بِمَعْنَى الْفَعْلَانِيَّةِ
فَرَامُورٌ كَارُ الْخَمِّ وَجَمْرُ كَرْدَنُ الْإِنَاثُ كَالِئِي خَانَهُ الرَّوْمِيُّ وَبَدَارُ
وَالرُّكْتُ سَبْرَابِي خَدَا أَعْدَاءُ وَالصَّدُّ نَاهِيَا الْإِزْجَايُ مَرْدَنُ
وَمَعْصَبٌ حَوْلُ الْوَقْدِ بَدْرُ كَاهِ بَادِرِيَا سَدَنُ وَرَدَّ أَشْكَارُ إِذَا
مُنْكَرًا الْمَهْدُورُ سَكْسَتُ الْإِلْدُ سَحَتْ خَصُومَتِ الرُّكْنِ أَوْ زَيْمُ سُوْرَةُ
الْكَهْفِ الصَّعِيدُ خَالِ رُومِي مِمَّنِ الْكَهْفِ سَكَاوُ حَرَكُونَ الرَّقْمُ حَمِيذُ
نَامُ اسْتِجَابِ الْكَهْفِ بِرَأْفَتِهِ بَدُو وَكُونِيذُ نَامُ وَالْبِي وَكُونِيذُ نَامُ
وَإِدْصِي كَهْ كَهْفُ الْخَابُورِ أَوْ كِي إِلَيْهِ نَزْدِيكُ أَوْ أَمْدُ يَاوِي أَوْ بِيَا
الْتَهِيئَةُ سَلْحَتُ الْمَرْفُوعِ الْبَدَارُ فَوْقَ كَرْدَنُ الْإِطْعَامُ وَبَانِدَانُ
الْتَزَاوِرُ كَرْدَنُ وَمِنْهُ الْإِرْوَرُ لِلْمَائِلِ الصَّدْرُ فَرُودُ كَرْدَنُ بَدْرُ

يقبض قرضا وهو ان يقطع الشيء الى جانب منه المقترض
الفجوة فواخ ناي اليقظ سندان الايقاط جمع الرقود حفاكار
جمع راقد الكلب يبك الوضيد ركااه الورد ورم اللطف
لطف كردن الاشعار آگاه كردن الاعمار دينه وركردن
العز و العزور ديد و رسدن اصله ان من عز و عاظم
ينظر اليه حتى يعرفه البصره حوز بيناست او واسمع به چون
شواست او الملتجذ بنام كاه عدا عيئه عند جسم او بركر
و در كشت يعذو عذوا فرط اسرفا و يقال ندامه السراف
سرافيره الاغانه فزاد رسدن الشيء بربان كردن و اصله السو
المرتقون تكيه كاه طلا و كلتا هرد و البیدودة هلاك شد
لكنا اي كثر انا حسباننا غدا با و يقال نارا الحسبان تيرناوك
وهو البرد ايضا زلفا خاك نرم الكف نجهد ست الاكف
جمع الولاية باد ساهي الولاية دوستي الاقل او ميدانستن

المفادرة الترك منه العدير لان الماء تترك فيه الاشهاد جاضر
كردن و كواه كردن موبقا جازرا قبالا مقابلا قال نياه كرفت
الوال نياه كرفت بكسي باجايي الموقل نياه كاه السرويه كذر
الغدا و جاشت الجهد انست الخروق ريد و دروع كفت
امر عجيب جدا التضيف مهمان كردن الاقضاض فوافاد نيا
و رفتن ستاره التاويل بفسر كردن عار عيب كردن و معبود
بعيب عيبا الغصبت ستم بستدن كوه صلاحا و اسلاما الجمه
كل سياه و كده كه در بر جاه و حوض ناسد السدين الجميلين الرديم
رخته بر آوردن الزبر آهن بارها الزبره ملكي المساواه برابر كردن
الصدف كون الافراغ رحمت النقب سوداخ كردن حولا تحولا
المداد سياه و ادت سورة نبي اسرائيل المسجد الاقصي مسجد
بيت المقدس الجوسر رومان سراي بكيش موباي غار الحصير
زندان الحصر شمردن و بازداشتن و منه الحصار التذير اسرا
كردن

Handwritten scribbles at the bottom of the page.

والمبذد المترف في أصله تفرق المال كالبدن في الأرض
 طائر عمله المكتوب عليه أمرنا بسبار كردم الأرض فرمود
 و بسبار كردن الاملاق و بيش شدن في أصله ان تظهر اللوق
 من الاجتلاج القفوة و القفواز في فرا شدن الرقاف استخوان
 ريزيدك الرق خرد مرد كردن الانغاض سر خبا سیدن الو سيلة
 بيوند و اصله الصاد الاجتنال ابر و بيج بركند و الو سیده
 بركردن و مجرت كردن و وزكار مردم را الو فر تمام كردن الو فور
 تمام شدن الاستفزاز سبك ستر و سبك كرد ايد و فيه القفر
 لوليد البقرة و رجل فر حنيفة الاجاب كود كردن حنبلك
 سواران ترا و رجلك ساد كان ترا القصف سلسلتي التبع
 طالب حق الفصيل الحج ميان و والكنس يد يد حور رهم ماني
 الركون مثل كردن الدول يكسر آفيا ب و ر و و ال التجد
 سبار بودن و بسبب جفت و هو من الاضداد نافله زيادتي

الشاكلة خوي الالبم كئل البلم جمع الخبوة فوه و در اسر
 القفوة حبل ليفا لهمه سورة النحل بالروح بوحي الذوق بسيم
 و سيرة و جدها ريان الدفاوة كرم سدن و منافع الدر و النسل
 و الركون و الحبل الراحه شبانگاه جمار يانان بما و ي روت
 و بر آسودن بر آسايان سدن ل سرح حجر الكد اشتر شور البروج
 جمران سدن ل بغل استر البغال جمع الجوز ان زاه يكسره الاسامه
 جمران سدن العلامة سنان الكمال تمام سدن فالقوا السلم بس
 جوارب اذند الجرح حريص سدن الجهد كوسيدن الجهد
 طاقتة النفوة بسايد سدن لدر سنها ن كردن و نهان
 فرستادن لقرت سر كير سلكمبده البس سهر النحل زنبور انكليس العشر
 جفند كردن و بنا كردن انجوب الحافد فر نيد فر نيد الحفند
 شافرد و خدمت الحفد الاعوان و الخدم المملوك و رهم خريد
 كل عيال كران بار الجوميان اسما و زمين الظفر ان حيا كيا
 سدن

الصوف يتم كوسفند البريشم شمس السكر موی بن الاثبات
متاع خانه جوز کاسه و کوزه و مثل ما تلبس و نقرش السربال
سیراهن السوايل جمع الخمر کما القوا اليهم القول جوار دلا
اشارة النقص شکستن عهد و تاب باز دادن و سمان الغزل
و سمان اسم جبر است الدخول خيانت ذل باغريد نزل ليل
وزلال المزمز بهار غدا فراخ الميتة مردار الخنزير دخول الاله
آواز برد اسر الامه الامام السبت شنبه **سورة الحجر**
الماي نال الله اري منم خدای که می بینم ربی ربیما بسا السکر
جشم بندی کردن الاسترا و زدینه کوشد اسر اللوا فح
باد نهایی که بار دارند از خار در با جمع لاجد و قال
ابو عبده هن الملاح یعنی استر کنندگان درخت بلج ملحقه
المستوز المنین بم حجه اصله بما بقطع ببارة الاتفات باز
تکرستن الماين الاصل و يقال ابر انقوم احرهم الفصح

دشوا کردن لعمرک بزندقای تو التوسم بجای آوردن کبایم
مبین در راهی روشن الحجر دیار شود المانی سورد تهلای قرآن
دراز و کوباه الاقسام قسم کردن عین بارها جمع عینه و لا
عضوة و مند العضو و التعضیدة التجزیه فاصدع فلات کسر
سورة ابراهیم علیه السلام التوسم ریح و خوراک نمودن کسی را
انما ذر نیایا کاهانیدن خا و مقامی بر رسیدن از ایستادن شش من
الاستفلاح طلب نصرت کردن الصدید بندد اب التجرع فرو
خوردن چیزی که روه الاساعده بکوارانیدن الرمال خاکسری صفا
دو عصف کلایر و قلمر الاصرار فریاد رسیدن انفرع شلخ الا
افئس بر کردن الخلال و المخالاه با بکد مکر دوستی اشق الداب
و اندروب سوسته کاری کردن مجتد و رنجیدن الجنون دود
کردن الاقناع سفر اشس سرد رنگ ستر کجری و افندتم هوآء
دلهای ایتیان خالیستار خور القطران حار و سست که بر شراب

کر کین ما لند **سورة الرعد** المرای انا الله اعلم وارک منم خدا
که مردانم وهی بنیم قطع امتجاورات دیه های سکر بکرورد
الصنوار خرمایان از یک اصل شد جمع صنوا الملائک العفرا
و المثلک بفتح المیم و ضمها لعه منها الغیض کم کردن و کم سید
لازم و متعلی البسوط بیور سدن المعقبات نگاه بانان بابت
التغییر بکرد انیدن الوئی و الوالی قیام کنده بکار کسی الرعد
بانک بر الحما و الما حله با کسی کید و مکر کردن زبدا رابیا
کفکی بر سر آب آینه الجفا و خاشاک که آب بر کمان افکند
طوبی بجره فی الجند غرما الله تعالی بیده و طوبی لهم خنک السلا
اصله طیبی من طار یطیب قارعه داهیه بظاهر من العوی
بشخصی طاهر که آنرا حقیقی نماند **سورة یوسف علیا السلام**
الطرح افکند غیابه الجب تارکی جابه استیارة و العیر کاروا
الزئوع جرا کردن الذئب کرک القیصر بر این ادنی دلوه فرو

کداشت دلو را البضاعة پاره از مال تجارت که جزا کند و بجای
فرستد و فی الحدیث انها بضاعة منی یعنی فاطمة رضی الله عنها
الایوم درم الزهارة فی رغبت سدن التعلو در بستر هیت لک
قد بدر بید یقده قد سیدها شوهر آرزو السجرتندان السجرت
در زندان کردن الشغف شغفه کردن الشغف و شغف بکار کبار
رسیدن و هوای اصل الشغف ای حجاب القلب السکین کبار
بند ک اسر و بند آمدن حاضر لله دور دار خدای استعصم
خوشتر نگاه داشت الصبوة دل بکسی میل کردن العصر افسردن
ایمه العصیر و العصاره الخبز نان البقر ماده کاو البقر جمع
الاعجف لاغر العجاف جمع علی عمر قیاس السنبلی خوسه السنبلی کلی
السنا بل جمع العجافه خواب کردن بعد امیه بس از بکندی الامه
فرا موش کردن المصحصه سدا سدن التجهیز ساز کردن الجهان
ساز مسافر و عروس و مرده الرجل یاردان الرجال جمع المیتر

خواربار آوردن المیره الاسم البعبر شتر فلا تبتیس فالبحر
السفايد والصواع مشربید و کونید پمانه الوعاء بارکان
الاولیة جمع شرب کاذا ای شرب صلیبا فیها فاعلمت یوسفه راج
کردید یوسف تفتوا ای لا تفتوا فو نکلاری هلمسه تو الخضر
انک اندوه تراوراکداخته باسدایت اندوی که بران صبر نماید
کرد تا فاسر شود التریب سرفتر کردن التفتید بحر فی و بحر ملستو
کردن **سورة هود علیه السلام** الاستیذاع چیزیک بر بنهار یکس
سیردن الحیسر بازدا سربادی البرای سست ای الازد و آحقیر
سدر فی معزل یک جانب البلیغ فرو بردن الالواع باز استاد
الجودی کوهیست بموضا و لیست الماء للنسبه الاعتراء والعو
یکسی آمدن الاستعمار یکسی عمره رازد لاد و عمارت کردن حواس
الجیند در زمین بیان کرده الروع ترسانیدن الالواه بسیار ناله
نوم عصبیة روز سحت فی ایلم بحسب حصصه الطهر

البح فراموش کنند و یثب بدان لاندالم کاند دستگاه و منزلت
لم یغفوا لم یغفوا البعد هلال سدر الورد البشور الرفد عطا
دادن الرفد الاسم السجاده بیکت سدن الرفد پاره انشب
الزلف جمع اولوا بقیه خدا و بدان بر سر **سورة نوسر علیه السلام**
قدم صدق منزلی بزرگوار انصر البوع من تلقاء بغیبه اربیل
حوسر مکالم ای الزموا مکالمکم باشد بر جای حوسر فمکالمکم
اسم لایزم کما از صه اسم لاسلت و مده اسم لا کف و فتحه البون
فتحه بنای لا اعراب التزیل جدا کردن بهدی اصله کصدی فادع
الناء فی الدال و نقل فجمها الی الهاء مکسوره لاجتماع الساکنین
واما نینک اگر بنمایم ترا ای و برقی آری حور و در کار من و کماکم
ای مع شرب کاکم با انبازان شما امر غمه کاری پوشید که از ان
بیرو آمدن ندانند البدق تر و زره جبت فلولا کانت قرید
پس اگر نبودی هیچ دهری **سورة التوبه** الالذ انگاه کردن

یوم الحج الاکبر ووز عرفه که آدینه بود المده روزگار
الانسلخ بیرون آمدن ماه التحلیه رنهار کردن المانز جای
امر سدن الال خوشی الزمه رنهار الطمر عیب کردن
الولججه وایطانه دوست محلیس السقایه آیدان و هوالمصدر
انضا کالمهدایه و الکفایه الکساد نار و اسدن الموطر آرام
جای جنین نام و ادیست میان مکه و طائف و لایدینون
وطاعت ندارند الجزیه کربیت الیهود جهود از انصارک
ترسان عزیر نام سیغامرست که صد سال مرده بود پس خدا
بعالی او را زندگ کرد مسیح لقب عیسی علیه السلام و هو بالشریفة
هشما المضاهاة مانند کی کردن یکسی من قولم امره انبیاء
ومی التي لا تحصر کافا تشبیهت الرجال قائلهم الله لعنت
کاد برایشان الحیرد اسمند الراجبار جمع الراهب بیری
الرقبان جمع الراحاء کرم کردن الکی داغ کردن الجیهة

بیشانی الجباه جمع کافه همه نصب علی الحال الشیء بأخیز کریم
لیعاطیوا نارا راست آرنک انفر و ای انفر و التفریر و زشد
التناقل کرانی کردن نالی اشیر دوم دوتن الخار و المغارة
سوراخ در کوه سفر افاصد اسفری مسانه و آسان السفة
سفری در از برج التبیط در یکی کردن الخبال الفساد
الایضاع شایبایدن و شافن السماع جاسوس الکسلان
کاهل الکسالی جمع الفرق ترسیدن المتخل سوراح در سر
الجوخ سرکشی کردن السالیف و اهم آوردن المولفد قلوبهم
قوم اسألهم الشیء علیها السلام لیعینوه علی عدوه الرقابینکر
حوشن باز خریدن از خواجگار خود الغارم وام زده هو
اذن خیر لکم او کوشیست که نیکی شود ند بزی الخلاق
بهره الاعتبار یاد اشرد اذن المطوع اکل بر غبت حوس
حیرت هذ و اصله المطوع بمقدم بنشس ایشان مع الخالفین

بادنان و کوزکان الحواف فی فانی که شوهر از ایشان غزور
مانند التعذیر بتقصیر کردن و المعذر الذي لا عذر له و ما
یریک انه معذوب اجدر من اوار تر مرد فرسوزه و سینه
شد میزد مرو و الارصاد سلاح و نگاه بان بره تشاد
التاسیس نیاید نهادن شفا جرف کاه آب نریک هاری
هائو فرور حته الانه یار فرور حته شدن المخصه تهی شکتی
التفقه علم آموختن و بی نزد یک مدی و **سوره الانتفال**
انتقل غنمت و اصله الزیاده و منه الناقله الانتفال جمع
و منه الناقله الانتفال جمع ذات بینکم سوند سما ذات السوکه
حدافند سلاح علی السبیه بالسوکل الوردان از پی در آمدن
و از پی در آوردن النحاس در خواب شدن الرجز و سوسه
الرجف کروهی که بیکبار سوی شمر سوند و قبل مو انرحم
و ابذل الفاء من المیم لغرب مخرجها التجرف بگردیدن

التحیز و اهم آمدن از ان سوی که باشد بد بکر سوی کشتن در
حک و اصله التحیز البوی باز کس الیهان التوهین سست
کردن خاصه گزند لیثبول قبا باز دارند ترا المکاء صفره زدن
التصدیه از میان و دست آواز بر آوردن و منه الصدی لصوت
یسمع فی الجبل المیز جذا کردن العذوة کرانه رود الکر شتر
سواران جمع را کب الفیل بندل شدن الجار و المجرز کفار
د هندک التشرید و مانیدن الجنوح میل کردن المجمع و غیر
التجریض بر کار الکحتن الامکان و ستادن مکر کس من و لایهم
از میراث ایشان **سوره الاعراف** المصراى ابا الله الما جلد الصاد
مم حدای بند کوارد اسکتاد مذ و ما نکو هینه الدرهم نکو هینه
المواراة فراوشیدن و الاصل فیه ان تحل الشیء من و را یک التذلیه
در کاری افکدن کسی را حیات و اصله ارسال الاولی البیر الریش
و الریاش جامه نکو الریش بر مرغ لیا سرتقوی شرم الالبان

پوشش قبیله گروه و اتباع او اختها یار او البتہ سورخ سوز
الجیاط درون الجیاطہ درزی کردن الحیط رشده نعم آرک
الاعراف بالاهات میان کشت و دوزخ جمع عرف حیثا
شایان بترآمده دهندگان جمع بشیر نشر ازید کنندگان جمع
نسور الاقلال برد اسرو مند القاه للجره لا کفائل بالیدک
نکدانک خرسد نکلنکلا فموندک عموز و غیر کور دلان
هود بیغامیر قبیله عادتست بسطم زیادتی اصله السین
السهل منیر نرم عفو بسیار سدنك العفو بسیار سدن حقیق
سزاوارست الاسترهاب ترسانیدن بالستین سیاهای قحط
مما هرگاه واصله ماما القمل ملح سیاده الضفدع بنزع
الافاقه بوسن باز آمدن سقظ فی ابدیم از دست در افلا ند
معنی شیمان سدنك از پرستش کو ساله بعد از نمود موتی علم السلام
بدینان الحرج سدنك الاستمان شاذ کلمه کردن دشمن اسکت

آرام گرفت و خاموش شد بسکت شکوت با هذنا الیک ای رخفا الیک
نازلکیم بقوالی اضر کرانی قطعنا هم و پراکنده کردیم ایشان را
اننتی عشره اسباطا دوانزده گروه الاسباط ببران یعقوب علیه السلام
الولحد سبط الانجاس و از سدن آب الحیط فرو افکند ز مبار
شرعاً بکار آب آیندگان القرد کپی القردہ جمع التتبع بر کرد
کوه الکفت زبان از دهان سروز افکند سکل خذا العنوف فرا
کیو با سانی الاقصار بانا استادان لولا احببنا جوافر انهادی
انرا از هوشن **سوره الانعام** العلیل همتا کردن چیزی بحیرک
القوطا سرکاه عند المحافظه بر حری مکاه بان سدنك النفوس و راح
در زمین کهمه السرب صدق بکشت صدق فاصد وفا
المفاج کلند الرطبه ترا یابس حنک الاقبال کرو کردن و خذلان
کد اشیر و ان تعدل کل عدل ای و ان تعد کل فداء الاستهواء
سرکشند کردن الخیون فرو مانده آذر نام بند بر ابراهیم است علیه السلام

وقيل انه بالعبرانية عازر الجناح ولامدن شب الاقول فرو
شدن ستاره ومانند آن بزوغ برآمدن السجیه روی فرا
کردانیدن و ماوردوا الله و قدره نشناختند خدای را حنا ناک
باند شاحت النوی استه خرما النواة یکی قنوان خوشه
خرما جمع قنوا الثمار میوه دار کردانیدن و شدن البیع میوه ها
در دسک جمع نایع و هو المصدر ایضا البصائر جمعها جمع
بصیرة السبب شام دادن علی مکه کانتکم بر عادت و حالت
حوسن المکایه جای کمر شدن الجمولة شتران یا کثر العرش
شتران خوردن کما تنفوش علی الارض لضعفها الضان میشت
الواحد ضائ و الاثنی ضائنه المعزین الواحد ما عر و الاثنی
ما عر الا شتمال کرد در کوفتن و منه السماة لکساء السفع
رکت کل ذی ظفر هر مرغی خنکال و هر ستوری با سنب
علی وجه الاستعاره الشحم بیه الشحم جمع الخویه جوی بوز

الخوایا جمع الخویه کرد کردن الخلیفه انک سر بکری نشیند
المخلائف جمع **سورة المائدة** العتود العتود الصید و الا صطاد
شکار کردن لا تخلوا شعائر الله حلال مداریدن شران خون
آلود کرده تا برای فخر و حرم و لا القلائد و به شرانی
که پوست درخت چرم در کردن ایشان کرده شد القلائد
کردن بند القلائد جمع الهم قصد کردن الحرم کس کردن
الاخناق خوه شدن المنخقة کلو کوفه و مره الموقوذة
برخم جو مرده المتردیه انبالا افاده و مره الذطحة
برخم سر و مرده السبع دذودام التذکبه کلو و یذن
النصب بتینکس و میل ان النصح جو کار نصب و نصب الام
طلب البسوة الزلم تیر قار الا زلام جمع التجاتف میل کردن
المجاویح مرغار و سکار و کارى الخارجة لکی المکلت انک
سک آموزد و سکار کد المحض ناریه الاجمان کاه داشن

و شوهر کردن و زن کردن المسافح الزانی الخنزیر و است
الاخذان جمع الكعب استخوان سرو خاسته از بند پای الجنب
حات رسنه و یستوی فید الواحد و الجمع و المدکر و المؤنث
لانہ مصدر الفارط زمیر یب و حدث علی المجاوزة التیمم
قصه کردن و تمم کردن و اصله القصد التقیب سالار
علی فتره بر اقطاعی الفتره جندانک مبارک و سیامبر بود
آمدن تاه حیران شد بلیه تیمم التطویع فرماز بردن
کسی را و فرمان بردار کرد ایدن الغراب کلایع النج و اخصر
من اجل اربح المچاربه ما کیه جنک کردن المجر و جنک التیمی
بیت کردن السحت حرام الحکیم حکم کردن کسی را الربایه
خدای شاس از استخفاف نگاه داشت خواسترو باید گرفت
بما استخفوا بذاخ در خواسته شدند یا ذر اشرف الایف
بنی السن و نذر المجر و جرائعها المقاصه و القصاص

مانند آنک کرده باشد کردن و ستون المنهاج راه روشن
اذ لة نرم دلان اعتره سحت لان ثابث بلائیه سوم سپه
الغلو از حد در کد ستر التیس کشیش رسایان الفیض
رفت آیب اللامع اسنک عقده سو کند خورد بعقد عقد المیسر
تبار باخص الریح نیزه الرماح جمع عدل ذلك بدل آن الکعبه
خانه خدای قیاماً للناس ای حلالاً لهم الحجرة آن شرمه
که در جاهلیت کوش و مشت کافندی بعد از آنک هفت کجه راز
بودی و کوش و شرا و بر زمان حرام داشتدی السابیه آنک
اورا بسبب ندری آرا ذکر ندری و از آب و گیاه باز نداشتدی
الوصیلة آن کوسفند که دوسیک سلم آمدندی یکی نرو و یکماده
نزد از برای ماده نلگشتدی الحامی آن شتر که از ورده حید
آمده بودی اورا آرا ذکر ندری کانه قدیمی ظهن الا شفا
سزاوار شدن الکهل پیری سیده الهیة صورت الامراء
کرد ایند

بیاری الاکده نامینای ما در زاد الابریس پیش علیکم انفسکم
تهای خوشن بگاه دارید نصب علی الاعراض المائدة خوار استه
العید جشن و الاصل فيه الواولانه من العود **سورة النساء**
الی اموالکم ای مع اموالکم الجوب کناه العوز میل کردن و جود
کردن و کسی را در عیال خوشداشتن الصدقة کابیر النحل و النحل
عطاد اذن و مخیدن قیاما یعنی قوام زندگانی ابدال و المبادر
نیش دستی کردن کبر بزراد بر آمد یکبر کعب الدیر و ام الکلاله
میراث خوارگان بروز ما در و پدر و فرزندار و هو المصدرا
مسئل الجلاله و الضلاله **العصل زر** از شوکی کردن بزراد
المعاصره یا کسی زندگانی کردن القطار بوسه کا و بر زرافتی
بعضکم مال للمجامعة الافشاء بیلد بکر سدر و بصحر است
الرسیده دختر زن الحجر کبار الخلیفه زن الخلال جمع فاذا احسن
پس چون مسلمان شوند العنت الزیاء القوام ایستند بر

کردن کارها التوفی و سزاوار کردن ایدن الجار الجنب همسانه کانه
الصالح بالجانب همراه العیور بکدس غیر مستمع مشنوا المرافعة
گوش فرا داسن التي زبان بگردانیدن در دهان اصله توکت
الجنت هرج آنرا پرستند دور خدای تعالی التقریر نقطه که بر نشست
استه خرما بود نضجت سوخته شد و بر زبان شد نضج نضج
شجر حلاف افناد شجر شجور ارفقا ای رفقا نصب علی التمیم
الرفق و ارحم ذرکم ای سبلا حکم الشبه کرده و اصله نبوه السبطه
درنگی کردن باز داسن و منه بطی السیر طاعة ای امرنا طاعة
کار ما فرمان بردنست الاذاعة اشکار کردن الاستنباط سیر
اوردن الارکاس و اگردانیدن و نکوسار کردن الحصر تهک در سدر
القوا الیکم السلم یعنی طلب کردند ارشما صلح السلم الاستسلام و
خون بهاد ایدی دینه و الاصل و دینه الجميله چاره المراغم جایی است
کردن میله و احد یک حمله نوله ما توئی باز کدایم او را بزدایم

احتار کرد الله نيه بارزو آوردن التبتك سيار كوشها بريد
المعلقه نه باسوي ونه في سوي و ان تلو او اكر روي بنان آرد
الذبيذبه فاو اكر ايدن قلب غلفه في علاف الرستوخ
استوار سدر و كلمته يعني عيسى عليا سلام الاستكاف نكدر
سورة ال عمران الانييل كتاب عيسى عليا سلام يعني كتاب اصلت
انجيل من انجيل وهو الاصل آية محكمه كه مك معني و محتمل بود منشأ
كه جذم معني و محتمل بود المقنطرة ما الهاي سيار بر هم نفاذه اليق
المعلمة نكاز كره **بغيا حسدا** المحصور انك بنان رغبت
نكند از اهدك وضعت بار نهاد آرزو اني لك هذا از كجا
آمدان قبل الرمز اشارت كردن الاقلام تيرهاي بركه بد
قرعه زنده رسولا رسالة مصدر كاي قبول و الويلع الادخار
دخيره كه ادق الابهال بزاري دعا كردن ها انم هولاء انيليد
سما كروه هي مردان الحليم حلت اصري عقدي بلكه جا بجا

كعبه لان الجبلج بياك بعضهم بعضا عند الزياره اي بدفع مقام
ابراهيم سنكيت بر الجانسان قدم وى الحفرة خندق الجفجاه
كدر اليبضا سبي سدر الامله سواكس لانامل جمع بدينام
حاهيست ميان ملكه و مدنيه من فوره هم از هوشيدن اشار ان ختم
في السراء والضراء يعني در فراخ و تكلي الاعلى الاغلت القرح
خسته كردن و القرح الاسم و قيل هما واحد و قرح شد و غناء
المداوله كرد ايدن و در كار التخيصر كاه كرد ايدن و منه المخصر
من الجبال ما ذهب زبيره و كذلك من الاوتار المخصر نسك كردن
و كاستر و منه مجا و القهر يسوز خلك بر ستار و قيل الرب يسو
الى الرية و هي الجماعة المرتوبه في العز الحمر العيل الذريع الاصفا
دور در فترع البلاد و الصعود بر سدرع الجبل الابهام غناك
كردن غزى عازبان مثل كع و رجع القطار شخوي و هو على
التشبيه بالفظ الذي هو ماء الكرش ان يغزل كسبت كره سو

مخبات الغلول خات کردن و زرد بیدن چیزی از غنیمت القلوب
طوف در کردن کسی افکندن از خنجره دور کردن صابر و صبر
کنید باد سمنار در جنگ ایطوا سوسه جهاد کنید **سوره**
البقره دلك الكتاب ای هذا الكتاب می دهند فرو گوید ایسا
ایسان باریخ سود کرد بویج ریج الصیبا ران قیام بر الصون
کالمیت من الموت ببعوضه بشه کاتها بقض من البوق السفلی
خوز و حسن البقل تره اسم جنس است الفناء خیار النوم کدم
و گویند سیر العدر البصل بیاز الفارض سرکاو العوار میانه
صغراء فاقع ویدی زرد لو تها رنگ سلمه سلامت دانه از
عیدها لایسته فنا نیست نشانی در وی حلا و رنگ همد تر و قیل
لا یسته لا وضح الاستراب امحسن بابل نام جایگاهست هاروت
و ماروت دو فرشته اند که در جاه بابل اوخته اند اسلم
حاصر کرد مشابه مرجع غیب عنه زوی بگردانند از و من

بر عب عن ماله و کیست که رغبت بکرد اند از ملت ابراهیم
فسیکنفکم الله رود باشد که کفایت کند از تو اینار با خوار
صیغه الله در الله نصبت علی الإغراء و سطا بزور کواران
الوساطة بزور کوار شدن سطره سوی او و دخل و خفقه هر دو
با قبله ایست الصفا و المروة دو کوهست بمکه الاعمار عمره
کردن و زیارت کردن الطوع حمیری کردن جز فوضه و و
و سنت النعیون ناک بر کوسفند ردن الاطافه توانشرف الرفق
المحامدة المباشرة نزن نزدیکی کردن و اصله ان تمس البسرة البسرة
و تدلوا ای و لا تدلوا رسوت ملهید الهلال امه نوال اهل جمع
الحرمة الحج واجب باشد نگاه داشتن آن فرمتع بالعمق پس هر که
بروزه یا یقربان از اجرام بیرون آید اسهر معاومات یعنی شوال
و ذوالقعدة و دهه ذی الحجة التروود نوسه نو کرفس الراد
نوسه و اصله زود عرفات آجاست که حج کند المسعر الحرام

مرد لبه الغرة حميت جاهليت العنوة وادنى الاعناق وركان
 اكلدن غرضه لا يمانكم بهانه سو كدهاى شما الايلا سو كدهاى
 الغرة بنى نمازى و ملكى ذن الحول سال الرضعة شير جوردن الا شراخ
 مشرد هنده جيس الترفض سخن سرسته كمت الحظية زن حواسن
 ستر اى كجا بفقى صحبت حتى بليغ الكتاب اجله يعنى تا بگذرد عتد
 متعوه شرمته دهيد زنا زنا الاقار و سر كردن من التشرى
 بالنفقة المترفقة بر عيال تنك اسن الفضل بفضل كردن ملك
 ملكى بود اربى اسرايل يا بوق صدوى بود كه حوسالى يادم فرستاد
 اندر و صورت ايفيا بود جالوت ملكى بود كافر الانجريف آركيف بر
 دامن و خوردى يك مجلبن الغرة المرة الواحدة والغرة الامم
 السنة حوان سلك الاصل و سنة الكرى معروف و ليس الماء للنسبة
 الا و ذكر ان بار كود و ربح آوردن الانقسام الا بقطع النسبة
 سال زده سدر و مكر ديدن الا نثار بود اسن و جنايدن الصور

العنوة
 العنوة
 العنوة

حسامون كاه
 حسامون كاه
 حسامون كاه

بحسب ان يدور باره باره كودن منة الصوان لمطبخ البقر الوحى
 الصقوان تنك صافى و شو الصلد تنك روسن و منه زنده سواد
 و الصلد الرأس الا فرج الوابل باران نزل قطره الطل باران خرد
 قطع الاعتصار كود بلا الانماض آسان فرا كرفن و معاملتكم
 فزو كرفن فتعماى پس تنك حيز سيات انجى طياه كودن و باقر
 عمل كردن المشرى نواكى الاربا و زيادت كردن فاذا نواسر كاه
 با سبد الاله الا لامل كودن ان فضل كه فراموش كدى زرا الا حارة
 كرد انيدن الرقص كرد الوهان جمع و الرقص جمع الجمع الالهات

امر و اشرف

بحر الكناز بحر الملك الكوها
 حامد له و مصليا على ربه
 ميمود آله و الامم الاول من
 الاخرى سنة ثلث عشر و سبعمائة

العنوة
 العنوة
 العنوة

كنهها
 وصفها
 كنهها

العنوة
 العنوة
 العنوة

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the left page of an open manuscript. The text is dense and includes some large, stylized characters. There are also some smaller, less legible markings and a large dark smudge on the left side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the right page of an open manuscript. The text is dense and includes some large, stylized characters. There are also some smaller, less legible markings and a large dark smudge on the right side of the page.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَدُوِّي فِي الْأُمُورِ سَمِيحٌ فَاطْمَئِنُّوا عَلَيَّ يَا خَلَاءِ
وَصِدِّي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ